

مانگر شمر

رؤمان

نووسينے: قيان ئازاد

۱۴۴۰ ک - ۲۰۱۹ ز

ناسنامەى كتيّب:

ناونيشانى كتيّب: مانگە شەو

نووسىنى: قىيان ئازاد

بابەت: رۆمان

پیداچوونەوہ و ھەلەچن: عەبدولعەزىز ئومىد

سالى چاپ: 2019ز - 1440ک

نۆبەتى چاپ: چاپى يەكەم

- سوپاس بۆ فۆتوکۆپى بانە، كە ئەركى چاپکردنى ئەم كتيّبەيان
لە ئەستۆ گرت.

پیشکەشی:

سەرەتا ئەم کتیبە ئەکەمە دیاری و پیشکەشی بۆ خوشکی
بچووکم: لەیلا گیان، ئەی ئازیزترینم، ئەی پاکتر لە پەرەیی گۆل،
دیاریە کەم قبوول بفرموو...

*** **

پیشکەشی دەکەم بە هەموو کچیک، ئەو کچانەی وەک
خونچەی گۆل ناسکن!

و ئەو کچانەی گۆلیکی تەواو پیگەشتوون، وە بە تاییەتی
پیشکەشە بە هەموو کچانی کوردستانە کەم...

*** **

وە پیشکەشە بە هەموو ئەوانەی شەیدای خۆندنەوێن.

پيشه كى:

كاتيڪ منال بووم، سهير كردنى مانگ زور جياواز بوو، ههر
خوى هموو شتيك له "چاوى مناليكه وه" سهير بكرى جياوازه،
له گهل سهير كردنيك له چاوى گه وره كانه وه.

ئو شهوانه ي كه مانگ به بازنه يى و، وهك توپيڪ دهر
ئو كهوت، زور جوان بوو. جوانيه كه ي وهسف ناكري، وه ئو
ههسته ي منيش هم بوو، ههرگيز باس ناكري...

به خوم دهووت: مروف ئه بي وهك مانگ بي، "هموو زهوى
رووناك بكاته وهو، بو هموو خه لكى بيته رووناكى".

نابي چاوه رپى كه سيك بكه ي رووناكيت بو داگيرسي نيت،
به لكو خوت هه ولبد ه بيه هو ي رووناكى ناخ و دهروونى خوت
و، خه لكيش.

چهند ههستيكي جوانه كه تو رووناكيت بو هموو شتيك
(ههروهك مانگ).

ئو شهوانه ي مانگ رووناكى بلاو ئه كاته وه، كه پى ئه وترى
مانگه شهو، جياوازيه كى زور بهدى ئه كرى له ئاسمان.

ههسته کان، شه وه کان، ئاسمان، ئهستیره کان، جوانیه کی ناسک
تریان ههیه، ئه و شهوانه ی مانگه شه و بوون، شهوانیکی جیاواز
له هه موو شهوانی تر به دی ئه کرا، پیوستان به چرا نه بوو.
پیوستان به هیچ پروناکیه ک نه بوو.

مانگه شه و فیڤی کردم که شهویش جوانه، تهنه تاریکی نیی،
شهویش ئارامیه ک و جوانیه کی له راده به ده ری ههیه. شهویش
جوانی خوی سه لماند، به مانگه شهو.

با هه موو مان سیفه تی مانگمان هه بی لیڤه، وه به هه ر
مروڤیک راده گه ییم، که ههیه له سه ر گوی زهوی، پیی ده لیم:
ئه ی مروڤ تو له کی راده کهیت؟ تو مروڤیت، ده کری له
مروڤه کان رابکهیت؟ ده کری وه ک گیانله به ره کان له راوکردن
یان له مروڤه کان بترسیت؟ تو میروله ی یاخود پشیله ی؟!

نا تو مروڤیت که واته هه ر به مروڤی بمینه وه. ئایا ده ته وی
هه موو مروڤه کانی ده وروبهرت فریشته بن! بو ئه وه ی ژیا ن
به باشی بروات، که ئه مه ق هه ر گیز پروو نادات!

ناکری هه موو ئه و مروڤانه ی له ده وروبهرتن، فریشته بن یاخود
شهیتان بن، به لکوو باشه و خراپه ههیه، واته: شهیتان و
فریشته!

که واته له بهر خراپه کان چاوپۆشی له باشه کانیش مه که،

پيويستت به هه بوونی خۆته له ناويان تا بيسه لميئي كه ههيت،
ههر ئه مه ئازايه تي نيه له مروقه كان رابكهيت، مانه وه
ئازايه تيه. كۆل نه دان ئازايه تيه.

ولا ته كان شاره كان لادى يه كان هه مووى پرن له مروف بو كوى
ده چيت؟! بو شاخ... بو دهشت و دهري.. نا رپوژيک دى ئه ويش پر
ئه بن له مروف ئيتر قبولى كه، ئيتر مروف ده بى خوى قبول
كات به و جوهرى كه ههيه، گوپرانكارى و چاكسازى له ناخى
خويدا بكات.

پاكردن و بيدهنگ بوون و خو له ژوور نان، ژيان نيه. به لكو
مردنه به زيندوويى... زيندوويك له قالبيكى مردودا!

هيچ كات ههول مه ده بى به مردوويهك، چونكه مردوومان
زوره. وا له ناو گوپره كانياندان و پيويستمان به تو نيه. وهك
مردوويك بيت يان وهك زيندوويك، ههر پيويستمان پيته!

ئه گهر ده لئى بى كه لکم و تواناي هيچم نيه، ئه وه راست نيه،
برو ته نها يهك گول بروينه، "ئاسانه" خو زه حمهت نيه!

به سهير كردن و بونكردنى ئه م گوول، سه دان كهس چيژ
وهرده گرن، كه واته، تو سودت بو سه دان كهس هه بوو!

ئىستا ئەپرىسم ئايا تۆبى كەلگى؟!

نا بىگومان نەخىر، تۆلقىكى لە كۆمەلگا، مرقايەتى
پويستى پىتە بۆ چاندنى سۆز و خوشەويستى...
بۆ پرواندنى ئارامى...

ئەگەر ئەو سيفەتانه لەخۆتدا بەرجەستە بکەى، رەنگە ھەم
سەرەتايەك بى بۆ ژيانت، ھەم كۆمەلگايەك و شارپىك و
لادىيەك، يان با چەند كەسپكىش بى، بەھوى تۆوہ
بەسپنەوہ...

قيان ئازاد

دەستپېك:

لەشەوئېكى ئارامدا خەونئېكم بېنى، لە خەونمدا داىكم پېى
گوتىم: (كچم تۆ ئەبىت بە مانگ بۆ داىكت، ئەگەر من دوور بىم
يان نرىك، تۆ وەك مانگ لەبەرزى دا ئەبىت و، ناھىلى ھىچ
دەستپېكى رەش بگاتە تۆ، وە ھەمىشە سەلامەت ئەبى بۆ
ئەوھى گشت لايەك پووناك بکەيتەوھ).

لە پرىكا بەخەبەر ھاتم و ترسپېك كەوتە گيانم، زۆر پرسىيار
لەناو مېشكم كەلەكە بوون. دەمووت: دەبى ئاخۆ ئەم خەوھ
ھۆكارەكەى چى بى!

زۆر سەيرم پېى ھات، ئەو كات تەمەنم تەنھا (۱۰) سالان بوو.
بەيانى ھەر كە لەخەو ھەلسام يەكسەر چوومە لای داىكم و،
خەوھكەم بۆ گىپرايەوھ.

داىكىشم، ووتى: (كچى خۆم، پۆژىك دادى تۆ ئەبىت بە
مانگى من، دەبىتە مەشخەلى پووناكى بۆ ناخى زۆر كەس،
دلىيام لەمە، كە ھەر ئەوھش تاكە ئاواتى منە بۆ تۆ پۆلەكەم).

دَلَم زۆر خۆش بوو بهم قسانه، ئیتر گووتم: دایکه حهق وابوو
ناوی منت نابا مانگ. ئیتر دایکیشم زهردهخه نهی کردو،
گووتی: (تۆ ههر خۆت مانگی منی).

دایکم ئافرهتییکی زۆر لهخوا ترس و دیندار بوو، ههر له
تهمهنیکی کهمهوه "فییری قورئان خویندن"ی کردم، ئهوهی زۆر
سهرنجی منی رائهکیشا ئهوه بوو، هیچ گوئی به شته
دونیا ییه کان نه ئه دا، زۆر خاکی و، بئ فیزو، خۆ نه ویست بوو...
دایکم تا که ئه کته رو پالنه وانی لی هاتوی ژیانم بوو.

باوکیشم، پاکترین و جوانترین و باشتترین پیاوی دنیا بوو، تا
ئهو کاتهی دایکم له ژیاندا بوو.

من کچی تاقانهی ماله که مان بووم، به لام خودای مهزن، دوو
ئه لماسی زۆر به نرخه به من به خشی بوو، ئه ویش دوو برای پۆح
سووک و شیرین بوون!

دایکم ناوی نابووم ئارهزوو، خۆشم رپیک له ناوه کهم ئه چووم،
پراو پر بووم له ئارهزوو!

بیرتان ئالۆز مه کهن، ئیستا رهنگه بلین: ئارهزووی ئه وهی
هه بووه سه یاره بکریت و، خانوی هه بیته و، هاوسه ریکی جوان

و دەولەمەن و دیندارو کۆمەللی مناللی ھەبیتن...

خۆ نالیم ئەمانە ئارەزووی خراپن، نا ئەمانەش بەشیکن لە
پێوستی ژیان، بەلام ئارزووەکانی کەس لە یەکتەر ناچن.

بۆ نموونە: "ھەر کەس ئارەزووی جۆرە خواردنیکی زیاترە لە
جۆریکی تر" بەھەمان شیوە شتەکانی تریش. بەلام،
ئارەزووەکانی من، وەک خۆراک پێوست بوون بۆ ھەبوونم،
وەک دڵۆپەیی باران پاک بوون بۆ شوشتنەوێ ئارامیەکانی
رۆحم! ھیلانە یەک بوون بۆ ئاسودەیی.

وورده وورده گەورە ئە بووم و، قوناغەکانی خویندەم بە
سەرکەوتوی تی ئەپەراند.

لە پۆلی ھەشتی ناوەندی ئالای کچان ئەم خویندە، لەگەڵ
ھاوڕێکان و مامۆستاکانم زۆر دڵ خۆش بووم، لەھەموو شتیکی
زیاتر دڵم بە خویندەنەکەم خۆش بوو، لەبەر ئەوەی سەرقاللی
خویندەن، تەنیا ی خۆممی لەبەر بردبوومەو.

ھەموو کەسیکی ھاوڕێیەکی ھەیە، ھەندیکجار سەردانی
ئەکات، ئەویش: تەنیا ییە!

بەشیکی لە ئارەزووەکانم بە خویندەم پەيوەست بوو...

بەيانىيان كاتژمىر (۵) ھەلئەستام لە خەو بۆ نوژى بەيانى و، نە ئەخەوتمەو. دواى كەمىك قورئان خویندن، ئەچووم چايىم ئامادە ئەکرد، دايكم زۆر نەخۆش بوو، بەلام لەبەر ھەژارى نەمان ئەتوانى بىبەين بۆ دكتور و، نۆرىنگەيەكى باش!

ھەر بۆيە، زۆربەى كارەكانى مائەوھەم ئەکرد بۆ ئەوھى دايكم ماندوو نەبى. زۆرم خۆش ئەويست، تاكەكەسى من بوو، باوكىشم بەيانىيان زوو ئەرۆشت بۆ كار. براكانىشم (يوسف و ئىبراھىم) لە قۇناغى سەرەتايى ئەيان خویند.

باوكىشم پىويست بوو ئەم مائە بەرپۆھ ببات و، مەسرەفى ئىمە بىكات، بە عارەبانە لە ناو بازار پىداويستىيەكانى ناومايانى ئەفرۆشت. سوپاس بۆ خوا بارودۆخمان باش بوو، بە رپۆھئەچووين. ھەمىشە ئەم ووتەيەم بىرئەھاتەو كە ئەلى: ھەمووكات سەيرى لەخۆت نزمتر بکە نەك بەرز تر.

دەبى ھەمىشە ئەوھمان لە ياد بى، ژيان بۆتۆ ھەر چەند نا لەبارىت، بۆ كەسانىكى تر، زۆر نالەبارتريش ھەيە. بۆيە ھەمىشە دەبى (سوپاس گوزارىين).

ئەم دونيايە درامايەكى بچووكە و، ئىمەش ھەموومان ئەكتەرين، خۆ لەلای خودا زۆر ئاسانە و ھىچيش لە خەزىنەكەى كەم نابىتەو، گەر ھەموومان لەو پەرى خۆشى و

دەولەمەنیا بژیەنیت، بەلام، ئەكتەری ئیمە چیه لیڤەدا؟!

ئیمە هیچ رۆلێکمان نەما، کەواتە پەرورینم دەیهوی ئیمە
خۆمان رۆل بگێرین و، ژيانی خۆمان بنیات بنیین، بەو
شیوەیهی کە ئەو حەلالی کردوو.

سوپاس بۆ خوا، ئیمە خانووی خۆمان هەبوو، کریچی نەبووین.
ئەوێندە بەس بوو باوکم مەسرەفی مالهۆه کۆ بکاتەوه، ئیتەر
ژیانمان بەم شیوەیه بەرپێ ئەکرد.

براکانم زۆر خۆش ئەویست، زۆر جار یاریم لەگەڵ ئەکردن.
هەندێ جاریش لییان تورپ ئەبووم و، ئەم کرد بەشەر لەسەر
ئەوهی هارو هاجی ئەکەن و، مالهۆه لە من و دایکم، پیس
ئەکەنەوه.

ئەم دوو برا بچکۆلهی من، دانیک لە دەوامبوون و، دانهکە
تریش لە کۆلان یاریان ئەکرد. تا نانی ئیوارە بە مال
نەئەکەوتنەوه.

دە بوایه منیش شەو وانەکانیان پێ بلیم، دواي ئەوه زۆر
هیلاک ئەبوون و، ئەکەوتنە پرخەي خەوهوه. باوکیشم هەر وهک
گووتم، لە بەیانیهوه دەرئەچوو تا شەو نەئەهاتەوه مال، شەوانە
ئازاری قاچی هەبوو، شانەکانی هەل دەئاوسان، ئەوهنەي
عارەبانە لیخوړیت!

دەچووم قاچەکانیم جوان دەشیلا، لەگەڵ شانەکانی. ھەر پیم دەگووت: "باوکە بە دوای کاریکی تر دا بگه‌ری. بەلام، ئەو لەو کارە ی پراھاتبوو و، کاری تریش بە ئاسانی دەست نە ئەکەوت.

شەممە بوو، یەكەم رۆژی دەوام بوو، براکانم گوپی و، نان و چایم دانی و، بەرپیم کردن.

دواتر سفرەكەم كۆ کردەو، دایكەم گووتی: وازی لیبینە كچم دوا دەكەوی. گووتم: نابێ دایكە، چۆنەبێ تۆ قاپەكان بشۆی، تا نەیان شۆم ناپۆم. تا ھەموو کارەکانی ماله‌وهم نەکردبا نەدەھاتمە دەرەو، ماله‌كەم بە پاکی بەجی ئەھیشت.

ئێتر خۆم ئامادەکرد و چوومە مالی ھاوپیكەم و، لە دەرگام دا. دایکی "شەوبۆ" دەرگاکی کردەو، گووتم: پوورە سەلمە، شەوبۆ حازرە؟ (چونكە بۆ قوتابخانە دوا دەكەوین)، ووتی: بەلێ كچەكەم، ئیستا بانگی ئەكەم.

شەوبۆ، شەوبۆ، كچم برۆ ئارەزوو ھاتووو. شەوبۆ ھاتوو، بەیانی باشمان لەیەكکردو، بەرپی كەوتین بۆ قوتابخانە.

قوتابخانەكەمان زۆر دووربوو، بەلام ھەر بە پی دەرویشتین، چونكە ھەژار بووین و نەمان دەتوانی كری سەیارە بدەین تاكوو بمانگەییئت.

ئەو بە يانییه شەوبۆ دەمو چاویکی خەماوی و، بیدەنگ و زەرد
هەلگەراوی هەبوو! زۆرم پێ سەیر بوو، لەکاتیکیدا ئەو
هەمووانی دەخستە پێکەنین، ئیستا بۆ چی بەم شیوەیه!

تا گەشتینە قوتابخانە هەر قسەمان ئەکرد، رێگاگەمان بە
قسەکردن تەواو کرد و لێم پرسى: شەوبۆ گيان، خێرە ئاوا
تێکچووی؟ تکایە پێمبێ.

شەوبۆ ئاخیکى هەل کێشاو، ووتى: "چیت پێ بێم ئارەزوو
گيان، دوینى شەو داواکاریم هات، مالى مامم بۆ دابانى
ئامۆزام داواى منیان کردووه.

منیش بە پێکەنینەوه ووتم: چیه ئەوه لە ئیستاوه داواکاریت
لەسەر هەیه. دواى ووتم: "جا ئەوه غەمبارى بۆ چیه، بلى شوو
ناکەم و تەواو...

ئای لەتۆ ئارەزوو گيان، بۆ وادەزانى ئەوەندە ئاسانە؟!

باوکم دەلى: هەر دەبى رازى بى، دابان کورپىکى باشە و نازانم
چى و چى، دەولەمەنەو کارى خۆى دەکات و، کەسى ئاوا باشت
دەست ناکەوێتەوه!

دیاره ئەو پێشتر منى کەوتۆتە دل، بەلام من هیچ ئەوم خۆش
ناوێت. من هەر وهکوو برايه ک سەیرم کردووه...

ئارەزوو تەكايە با ئەمە نەيىنى بىي لە نيوان خۇمان، لاي
هاورپىكانى قوتابخانە باسى مەكە.

جا ئەو چ قسەيە كە شەوبۇ گيان، من كەي قسەي نيوان
خۇمانمان باس كىردو، تا ئەمەيان باس بكەم! خەمت نەبىي
باسى ناكەم.

شەوبۇ گيان زۆرم پىي ناخۆشە، تۆ تاكە هاورپىمى، كەر تۆش
برۆي تەنھا دەمىنمەو، تەكايە مەرۆ و، جىمەهیلە.

شەوبۇ ووتى: گەمژە، وادەزانى من زۆر حەزدەكەم برۆم!
توند يەكتىرمان لە باوئەش كىردو، ئەو پۆژە زۆر گىيائىن. ئەو پۆژە
"شەوبۇ" هېچ ئاگاي لە وانەكانى نەبوو.

مامۇستا چەندىن جار ئاگادارى كىردەو، ووتى: ئەمجارە دائىغە
لەيدەي، دەرت ئەكەم.

مىنىش زۆرم پىي ناخۆش بوو، زۆر هەولمدا شەوبۇ بىنمەو
سەرەخۆ، بەلام، بىي سوود بوو.

دواتر بەهۆي قسەكىردنەو هەردووكمەن خراينە دەرەو لە پۆل.
با پىشتان بلىم... "شەوبۇ نىكتىرەن هاورپىم بوو. مەتەنە پىكراو
و، راستگۆ بوو، بىي خوشكىم پىو ديار نەبوو بەهۆي ئەوئەو.

ئىنجا ناچار چووينە دەرەو لەپۆل و، زۆرىش سەرما بوو، بەلام

هەر دهستمان کر به پیکه نین و نه مان ئەزانی نه پێ ئەکه نین
نه ئەگرین.

شهوبۆ زۆر جوان دهگهشایه وه به پیکه نینه وه، منیش گووتم:
با هیچ شتی که غه مبارت نه کا، له نا کاو مامۆستای وانه ی
وه رز شمان لی پەیدا بوو، ناوی ئەسما بوو، مامۆستایه کی تابلێی
نهرم و نیان بوو، زۆر باشبوو، هه می شه وه ک هاوړی وابو له گه ل
قوتابییه کان.

ئێتر ئەوه بوو گووتی: به م سه رمای چیده که ن له ده ره وه؟!
منیش بابه ته که م بو باس کردو پیم گووت له به رچی ده رکراوین.
ئەویش زۆری پێ ناخۆش بوو، چوو له ده رگای پۆله که مانی داو،
داوای له مامۆستا کرد بمان خاته ژوره وه. گووتی: له به ر خاتری
من ئەم جاره بیان بووره.

ئەویش رازی بوو به لام که چووینه ژوره وه، قوتابییه کان گوتمان
ئیمتیحانیکی پیکردین، وایزانم له رقی ئیمه وایکردبوو، تا
سفرمان بو دابنیت!

گوتی ئیوه به غیاب حیسابن لهم ده رسه، بۆیه سفر بو
هه ردووکتان. منیش دهستم کرد به گریان و، پیم قبول نه ده کرا،
چونکه به رگهی ئەوه م نه ده گرت له هیچ شتی سفر بێنم،

هه‌میشه نمره‌کانم به‌رز بوون. به‌لام دواتر گوتم قه‌ینا با ئەم
جاره قوربانی هاو‌پیه‌تیه‌که‌مان بی. ده‌بی قه‌ره‌بووی بکه‌مه‌وه
جاریکی تر.

کاتی قوتابخانه ته‌واو بوو، گه‌پاینه‌وه مال‌ه‌وه ئیتر شه‌و داهات
و، له‌ژێر جیگا‌که‌مه‌وه هه‌ر خه‌مم بۆ هاو‌پیکه‌م ده‌خوارد.

هه‌ر بیرم لی ده‌کرده‌وه ئاخۆ چی به‌سه‌ر بی، ئەو هه‌میشه
ده‌یگوت هه‌زده‌که‌م له‌ داهاتودا بیه‌ پارێزه‌ر، بۆ ئەوه‌ی کێشه‌ی
خه‌لک چاره‌سه‌ر بکه‌م، ئەی ئیستا کی کێشه‌ی ئەو چاره‌سه‌ر
بکات؟!

خودایه گیان به‌س تو هه‌یت خودایه یارمه‌تی بده‌ی، به‌م
بیرکردنه‌وانه‌م خه‌وم لیکه‌وت.

به‌یانی هات و له‌خه‌و هه‌ل‌سام، دوا‌ی ئەوه‌ی ده‌ست نوێژیکه‌م
شوشت و چوومه‌ سه‌ر به‌رماله‌که‌م، به‌رامبه‌ر په‌روه‌رینه‌که‌م
وه‌ستام و، دوو رکات نوێژی به‌یانیم کرد و، له‌ سو‌جده
هه‌ل‌نه‌سام تا تیر گریام و، هانام بۆ په‌روه‌رینم برد و، ده‌رده‌دلی
خۆم له‌گه‌ڵ کرد. بۆم باسکرد که کێشه‌ی هاو‌پیی که‌م چیه‌و،
داوام کرد به‌ زووترین کات، خودای میهره‌بان بۆی چاره‌سه‌ر
بکات.

کێشه‌ی شه‌وبۆ وه‌ک کێشه‌ی خۆم وابوو، ئیتر دڵم ئارام ئارام

بۆۋە و، ھېچ دوو دلى و خەمم نەما. چونكە من ئەو كىشەيەم
رپادەستى پەرۋەرئىنم كرد، دلىياشم پەرۋەردگار ئەۋەى خىرى
تيدا بىت، ئەۋە ئەكات بۆ شەۋبۆى ھاورپىم.

پاش دوعاۋ پارانەۋەكانم، ئىتر بەخۆمم گوت نابى ھەرگىز
غەمباربى. شەرمە بۆمن كە خاۋەنى پەرۋەردگارئكى ئاۋا بم،
غەمبارىش بم! ئىتر چوۋمە دەر لە ژورئ و، خۆم گۆرى بوو.

ماۋەيەك كە نەچوۋمەتە بەر ئاۋىن، ئەمرۆ بەيانى كەۋتمە بەر
ئاۋىنەۋ، سەيرى خۆمم كرد، بىنىم چاۋەكانم ھەل ئاۋساۋن!

سەيرم بەخۆم ھات، گوتم ئەۋە منم كە ئەۋەندە گرىاۋم!

من نابى چىتر بگرىم، دەبى بەھىز بم. ھاورپىكەم پىۋىستى بە
منە. ئەۋ ھاورپىيەى كە مناليمان پىكەۋە بەرپى كردو بەيەكەۋە
گەۋرە بوۋىن، بەلئىنمان داۋە گەۋرە بوۋنىش پىكەۋە بەرپى
بكەين.

چۆن بەرگەى جىابوۋنەۋەى بگرىم ئاخر ئەۋ تاكە ھاورپى ژيانمە،
سندوقى نەھىنيەكانمە. ھاورپى ئازارەكانمە، شەۋبۆكەم نا بى
برۋات و لىم جىا بىتەۋە.

ئىتر لەبەر دەم ئاۋىنە ۋەستا بووم و، ئاگام لە خۆم نەماۋو، ئەۋ
قسانەم دەكرد، لەپر دايكم پەيدا بوو، گوۋتى: كچم بگرى ئازار

به گريان كه ميک سوکتر دهيت، ئەزانم بۆ هاوپيکەت
غەمبارى. ئامۆژگارىه کانى دايکم هەميشه فريام دەکهوتن
لەکاتى تەنگانەدا. قوربانتم دايه گيان، نمونەى باشتري
دايکى لە جيهان! ئەوهبوو دايکم دەرڤەتەکەى قۆستەوهو، چەند
ئامۆژگارىه کى زيڤينى کردم، گووتى:

کچى خۆم بيستومه که هاوپيکەت شەوبۆ، داواکارى هاتووه.
که چى هيشتا منالە بەلام تۆ تاکە هاوپيى ئەوى، ئەو ئيستا
لەبارو دۆخىکى سەير دايه. پيويستى بەوهيه که لەلاى بيت و،
بەهيمنى ئاگادارى بيت. راست و هەلەکانى بخەيته پيش
دەستى، مروف لە کاتە دژوارەکان راست و هەلە کان تیکەل
دەکات. بەلام پيويسته تۆ بەهيڤى و، لە پشتى بووهستى.

نابى شەوبۆ تۆ بەم شيوهيه بينى، ئەگەرنا زياتر دەرپوخيت...

خەم خواردنى تۆ هيچ سودى نيه بۆ ئەو، تەنها خەمهکەى
گەرەتر ئەکات. بەلکو دەبى خەمى ئەو لە کولت بکەى.

دايکم هەميشه لەکاتە سەختەکاندا لەلام بووهو، بە ئامۆژگارىه
زيڤينه کانى ورەى بەرز کردومهتەوه. هەميشه سوپاسى خودا
دەکەم که خاوهنى دايکيى ئاوا ميهربانم، هەميشه
تەواوکەرى کەم و کوریه کانمه، دايکم ژيانمه.

دواتر دايکم گوتى ئيشتاش برۆ نانهکەت بخۆ و، برۆ بەدواى

هاورپښکەت، با دوا نه که ویت. منیش گوتم باشه دایکه گیان دهستم ماچ کردو، خودا حافیزیم لی کردو، رپویشتم. که چوومه دهره وه بینیم شه وېوش له بهر دهرگا به کزی و غه مباریه وه وهستاوه.

دوای به یانی باشی لی کردن و سه لامم لی کردن، حال و نه حوالیم پرسى. به لام زور به کورتی وه لامی داوهو، وهک بللی شتیک قورگی گرتبی و نه توانی قسه بکات، فرمیسک له چاوه کانی قه تیس بیون بهو بارو دۆخه ی نهو دلم ژانی ده کرد. هه ولما به سهر خوځمدا زال بم و، دلی نهو بدهمه وهو، ئازاره که ی خوځم له بیر بکه م.

ئیتړ پیم گووت: شه وېو گیان نه مه ژیانی تویه، ده بی خواهنی بریاری خوټ بی. هیچ شتیک به زور نابیت پیوسته به شیوه یه کی نه رم تییان بگه یه نی که خویندنه که ت له پیش هه موو شتیکه وه یه.

شه وېو به تور په ییه وه گووتی: نه وان بیانوی نه وه شیان نه هیستم گوتیان لای ئیمه بخوینه، رپگریت لی ناکه ین ئیستا بیانویه کی تر هه یه بیلیم!

چیبکه م هاورپښکه م؟ من له وه نه ترسم به س بو رازی کردنی من وابلین، دواتریش نه هیلن بیمه قوتا بخانه.

شەوبۇ گيان تەنھا كەمىك ئارامبەو، ئەوئەندە پەستان
مەخەرە سەر خۆت. كەمىك پشوو بدە بە مىشكت. كە چووينە
قوتابخانە بىرت بىتەو كە ئەوئ قوتابخانەيەو، تۆش قوتابى.
هەموو كىشەكان لە دەرەو جى بىلە. ئەم خەلكە خۆت دەزانى
چۆنن! بە دواى كىشەيەك دەگەرپن بۇ ئەوئەى بت روخىنن...
تەكايە ئەوئەى پىم گووتى بىرت نەچى.

باشە ئارەزوو گيان، سوپاس بۇ خودا كە تۆم هەيە.

وانەكانى ئەمپوشمان تەواو بوو، خەرىك بوو بگەرپىنەو
مالەو، لە ناكاو باو بارانىكى بەلىزمە هەلىكرد. دونيا تەماوى
ببوو، زۆر سارد بوو، نە من و نە شەو بۆش سەيوانمان
نەهينابوو.

ئىتر بىرمانكردەو كەمىك لە ژىر هەيوانى قوتابخانەكە،
لەبەر دەرگا بوەستىن، بەشكووم جەوئەكە خۆش بىي.

لە پەر شەوبۇ راي كرده بەر بارانەكە و، گووتى:

من بارانم زۆر خۆش دەوئت، با تەر بىم.

گووتم: شىتە نەخۆش دەكەوئت، تەكايە بوەستە.

لە پەر سەيارەك لەبەر دەممان ستۆپى كرد، ئامۇزاكەى شەوبۇ
بوو، كاك دابان.

ئىتر وەستاو، گووتى:

تكايه سەرکەون با لەو زياتر تەر نەبن.

شەوبۆ بە تورەيەو گووتى: چيە ھەر لە ئىستاو و
ھەلسوگەوت ئەکەى کە خىزانى تۆ بىم؟!

بۆچى ھاتوى بە دواى ئىمە دا؟

کاک دابانىش گووتى:

شەوبۆ خان، من نەھاتووم بە دواى ئىو، ھەروا بىرەدا روښتم.
تكايه گەر دەرەوى لەناو سەيارەکە مناقەشە بکە، ھاورى
کەشت بەھوى کەلە رەقى تۆو ھەموو گيانى تەر بوو.

باشە دەى، ئىتر سەرکەوتىن. لەناو سەيارەکە بىدەنگى بالى
کيشا، ھىچ قسەيە کيان نەدەکرد. منيش نەم ويست تىکەلەم تا
گەشتىن، شەوبۆ بەخىراى دابەزى و، خودا حافىزىشى لى
نەکردم!

منيش خەرىک بوو دائەبەزىم. گووتم: زۆر سوپاس ئەزىتەت
کيشا کاک دابان.

ئەویش تکايەكى برايانەى کردوو گووتى: تکايە پىنج دەقە
گويم بۆ ئەگریت؟

منیش گووتم: فەرموو قسە بکە.

گووتی: ئارەزوو تۆ کچیکی ژیری...

هەر وهها نزیکترین هاوړپیی شهو بووی. ئەزانم کە به یه کە وه
گه وره بوون.

تکایه باوه ڕم پێبکە من به دهست خۆم نییه، ماوه یه کی زۆره
عاشقی شهو بووم...

هەر بۆ ئەوهی عەشقه کەم به جوانی و پاکی بهیلمه وه به
ماله وهم ناردە داوای.

نەم ویست داوای هیچ پیوه ندیه کی پێش وه ختهی لیبکەم.
چونکه خۆم باوه ڕم پێی نییه. تاکه ڕیگه بۆ عەشقه کەم
هاوسەرگیریه، ئەگه رنا هەر له ئازاردا ده ژیم تا مردن، له بهر
دووری ئەو.

منیش گووتم:

کاک دابان، سوپاس بۆ ئەو ڕاستگۆیهت، به لām خوشت ده زانی
که شهو بو هیشتا ته مه نی شوو کردنی نیه و، ده خوینی.

ئامانجی ئەوه یه بیی به پارێزه، تۆ ڕی له ئامانجه که ی ئەو
ده گری!

نا نا نه خیر ئارەزوو، من شتی وا ناکەم، چون ڕی له ئامانجی

ئەو دەگرم؟! بەلکۆر مەن یارمەتیشی ئەدەم و، لە پشتی ئەبم...

باشە کەواتە بۆچی هەموو ئەو قسانە بە ئەو نالایی؟

بێگومان ئەو ئەیزانیی بەلام بڕوا ناکات... نایەوی متمانە بە مەن بکات.

ئەگەر تۆ پێی بلێی، دلێام ئەوا پازی ئەبیت. باشە مەن یارمەتیت ئەدەم. بەلام، ئەی ئەگەر خاوەنی بەلێنی خۆت نەبوویت و؟ شەو بۆت لەخویندە کە ی دابرا ئەند؟!

ئەوکات هەرگیز لێت نابوو، گەر بتهوێ کەلک لە متمانە ی مەن وەرگری... هەرگیز گەردەنت ئازاد ناکەم و، حەوالە ی پەروەرینت دەکەم.

باشە پێککەوتین.

باشە دە ی، خوات لە گەل.

ئەو پۆژەشم بە پێکرد و، چومەو.

بە دەست خۆم نەبوو، زۆر نیگەرەن بووم سەبارەت بە قسەکانی کاک دابان.

نەمدەزانی چیبکەم!

ئاخۆ متمانە ی پێبکەم؟ یاخوود نا؟

به شهوبۆ بلیم یاخود نا؟

بۆچی پیم گوت (باشه)؟

ئىستا چىبكهەم!

نەم ئەتوانى وەلامى ئەم پرسىارانەى مېشكەم بەدەمەو...ە

بەهەر حال دووبارە هانام بۆ پەروەردگار برد، داوامکرد شتە
راستەكە كامەيە بخاتە دلمەو. پاش ئەوئەش گەفتوگۆم لەگەڵ
دايكەم كرد.

چونكە دايكەم ئافرەتيكى تىگەيشتوو، و ژير بوو. ئەو باشتەر
ئەيتوانى رېنماييم بكات، بۆ ئەوئەى تووشى هەلە نەبم،
هەميشە راو بۆچۆنى دايكەم وەر ئەگرت لە هەموو بابەتيكدا.

ئىتر گەيشتمە بريارە راستەكە خۆم يەكلای كردهو، كە ئەم
قسانە بە شهوبۆ بلیم و، لىي نەشارمەو...

ئىتر بۆ بەيانىەكەى كە چووم بۆ قوتابخانەش، هەر بيرم لاى
قسەكانى دابان بوو، نەم ئەزانى چۆن باسيكەم. وانەى
كوردیمان هەبوو. مامۆستاش نەهاتبوو، بەهەلمزانى كە ئەم

مه جاله بقۆزمه وهو، بابه ته كه باسكه م له گه ل شهوبۆ.

چونكه نهم ئه توانى له مالى ئه وان بۆى باسبكه م. ياخود بانگى مالى خۆمانى بكه م، چونكه باوكى و براكانى به هه له لىكيان ئه دايه وه، و ايان ئه زانى من ميشكى شهوبۆ تىك ئه يه م و، رپگرى له هاوسه رگرى ئه و ئه كه م. نه يان ئه زانى كه شهوبۆ چه نده گرنكه لاي من و، ته نها خوشى ئه وم ئه وىت و، هيجى ترنا.

به هه ر حال، ناچاربووم له قوتابخانه كاتىك بدۆزمه وهو، تىي بگه يه نم. گووتم:

شهوبۆ گيان، ئه توانين قسه بكه ين؟

شهوبۆش پىكه نى و، گووتى:

ئى خو من و تو هه ر دايمه به يه كه وه قسه ئه كه ين، ئه ي چى ئه كه ين!

ئا ئه ته وى ياريه خو شه كه بكه ين وه ك و جاران؟

گووتم شهوبۆ، بووه سته مه به ستم ئه و شتانه نيه، سه باره ت به دابانه...

دابان بۆچى؟!

سه باره ت به دابان چى هه يه كه به منى بلئى؟

ئى شتىك ھەيە، بەلام نازانم چۆن پىت بلىم.

ئى چى بوو بلى. ئەم دوو دلىھى بۆ چىيە!

ئارەزوو گيان، خۆتەزانى كە ھىچ ئەم بابەتەم بەلاوہ گرنىگ
نىيە؟ دايكىشم پشتگىرىم ئەكات خەمت نەبى.

دايكم پىي گوتەم:

باوكت ناتوانى بە زۆر بەشووت بەدا، منىش بە ھىمنىەوہ گوتەم:
شەوبۆ، ئەي ئەگەر دابان بەراستى عاشقى تۆ بى و، تۆى زۆر
خۆش بویت و، راستگۆ بىت؟ ئەوكات چى...

ئەوہ تۆ ئەلىي چى شەوبۆ؟!

عاشقى چى!

ئەو كورە نازانى خۆشەويستى چىيە...

ئەو جۆرە كورپانە بەس ئەزانن ھاوسەرگىرى بكن و، دلى
خۆيان بە ئىمە مورپتاح كەن.

شەوبۆ گيان، نازانم چى واى لەتۆ كىردوہ كە ئاوا بىر بكنىتەوہ
دەربارەى ئاموزاكەت.

بەلام، ئەو رۆژەى بارانەكە من راستىەكانم بىنى لە چاوى
دابانەو، وە ھەندىك شتى پى گوتەم...

تکای لیکردم که پیت بلیم.

ئه گهر هوکاریکت نه بی، رهوا نییه گومانی خراپ به کهس بهیت.

خوشکی خۆم، شهوبۆ گیان، تکایه به هیمنی گویم بو بگره.
شهوبۆ سهرهتا کهمیک تورپه بوو، گووتی: نا ئهتهوی له کۆل
خۆتم کهیهوه، پشتی ئه و کورپه ئه گریت، تا شوی پی بکهه!
به نه رمی دهستهکانی شهوبۆم گرت و، گوتم تو تهنها توورپی،
بۆیه وا ئه لێی! ئه گهرنا خۆت باشم ئه ناسیت، که چهند بۆم
گرنگیت و تاکه هاوپی منی.

شهوبۆ گیان، هاوپی کهم کاک دابانی ئاموزات، دواي لیکردم
ئه م قسانهت پی بلیم.

گهر پیم نه گوتبای، ههستم به تاوانباری ئه کرد.

ئاموزاکهت دابان پی راگه یاندم، که ئه و قسانهت پی بلیم،
ووتی: کهوا به شهوبۆ بلی:

من ئاماده م ههر مه رجیکی هه بی بۆ جیبه جیکه م. چونکه
به راستی خوشم دهوی، وه له بهر ئه وه راسته وخۆ داوای
هاوسه رگیریم لیکرد، تا باوهر به راسته گویم بکات.

دهمه وی له گه ل ئه ودا ژيانیکی جوان و خنجیلانه پیکه وه

بنیین، ههروه‌ها له پشستی ئه‌وه‌ستم و هاوکاری ئه‌بم، تا ئه‌گات به‌هه‌موو ئاواته‌کانی و، خویندنی‌ش ته‌واو ئه‌کات.

شه‌وبۆ گیان، به‌راستی ئه‌مه‌ نمونه‌ی کۆری باش و چاکه، کۆری ئاوا که‌مه. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئه‌زانی که کۆریکی دیندارو نوێژکه‌ره و، فرمانه‌کانی خودا پشت گوێ ناخات، ئه‌وه هه‌ر له‌ده‌ستی مه‌ده.

تۆش جوان بیر بکه‌وه‌و بریار کۆتای خۆت بده، باشه ئاره‌زوو گیان، ماده‌م وای گوتوو، جاریکی تر بیری لێده‌که‌مه‌وه.

کاریکی باش ده‌که‌ی شه‌وبۆ گیان، هیوادارم بگه‌يته بریاریکی راست و دروست.

ئه‌و که‌سه‌ی خودا بۆتی ده‌نی‌ری دڵنیا به‌ له هه‌موو ئه‌و که‌سانه باشته‌ره، که خۆت هه‌لی ده‌بژی‌ری، چونکه ئه‌وه‌ی خودا ده‌یزانی ئێمه‌ نایزانی!

هاو‌پیکه‌م، ئێمه له‌و قه‌ده‌ره‌دا ئه‌ژین که خودا بۆی دیاری کردووین، وه ته‌نها دو‌عاو پارانه‌وه‌کانمان بۆی هه‌یه قه‌ده‌ر بگۆریت، ئه‌گه‌ر قه‌ده‌رمان باش ب‌پروا سوپاسگوزاری ده‌و‌یت.

ئه‌گه‌ر باشیش نه‌بیت، خودا نه‌خواسته ئارامگری ده‌و‌یت. چونکه خۆشی و ناخۆشی هه‌ردووکی تاقیکردنه‌وه‌ن،

خۆشییەکان تەواو دەبن و ناخۆشیەکانیش تەواو دەبن.

بۆیە ئاگاداربە، دەبی هەمیشە سوپاسگوزاریین و، ئارامگربین.
زۆر سوپاس هاوڕێکەم، بەراستی قسەکانی تۆ وەک دەرمان،
ساڕێژی برین دەکەن.

زۆر سوپاس بۆ تۆش هاوڕێکەم، گوێ گرتنی تۆش بۆ قسەکانم
دلخۆشم ئەکەن.

ئێتر پاش ماوەیەک، شەو بۆ لە نیاز پاکێ و راستگۆی دابانی
بۆ دەرکەوت و، رازی بوو هاوسەرگیری لەگەڵدا بکات.

بەمشێوەیە، رۆژێکیان دیاری کرد بۆ ماره بڕینەکەو، شەو بۆ
هاوڕێم داوای کرد لەسەر یەک (قورئانی پیرۆز) ماره بکری!

کە ئەوهم بیست، گووتم: هاوڕێکەم، شانازیت پێوە دەکەم.

خەڵکی کەوتبوونە قسەو قسەلۆک و دەیان گووت: بینیتان
چۆن خۆی گران دەکردو شوی پێ نە ئەکرد!

ئێستاش سەیرکەن چۆن خۆی هەرزان کردوو!

وێک بلیی لەسەر کالایەک قسە ئەکەن! ئەوەنە بە ناشرینی
باسیان ئەکرد...

ئا ئەمانە هیچ لە ئیسلامەتی تێنەگەشتوون و، ناو هەناویان

بۆگەن و رەش بوو، بە فیل و تەلەکانی شەیتان فریویان
خواردوو. رۆژ تا ئیوارە بە خراپ باسی خەلک دەکەن و،
بوختانیان بۆ ھەل ئەبەسن.

قسە و قسەلۆکی خەلکی تەواو نە ئەبوو، بەلام چونکە شەوبۆ
ئەمەى لە پیناو خودا کردبوو، بۆ مالى دنیا شووی نە کردبوو،
زۆر دل خۆش بوو.

هیچ گوئی بەم قسانە نە ئەداو لە ژيانى خۆی بەردەوام بوو.
هەفتەیهک بەسەر مارەکردنەکەى دا رۆیشت، گواستنەوہى
شەوبۆى ھاوڕیم نزیك ببوو.

ئیتەر ئەوہبوو شەوبۆ ھات بۆ مالمەن و، گووتى:
ئارەزوو گیان خۆ دىیت بۆ گواستنەوہکەم؟ تۆ نزیكتىرین
ھاوڕیمى ئەبى ھەر بىیت.

منیش گووتم: شەوبۆ گیان، گەر خودا بکاتە قسەت، بىگومان
لەگەل داىکم دىین. چۆن لە رۆژىکى ئاوا لەگەلت نابم!
شەوبۆ زۆر دل خۆش بوو بەم قسانە، ئیتەر خودا حافىزى کرد و،
گەراییەوہ مالمەوہ.

منیش بەردەوام دوعای خیرم بۆ دەکرد، بۆ ئەوہى
ھاوسەرگىریەکى بى کیشەو، کەموکۆرپى بەرپۆهەبچىت.

ئەوەبوو، ھەينى كۆتايى ھەفتە رۆژى ھاوسەرگىرى نزيكتىن و
خۆشەويستىن ھاوپىم بوو.

بۆيە بە پەرۋشەو خۆم ئامادە ئەكرد و حىجايىكى جوانم
پۆشى، دايكىشم خۆى ئامادە كرد و، بە باوكمان گووت كە
ئەچىن بۆ گواستەنەوھى شەوبۆى جىرانمان. ئەويش گووتى
باشە. برا عەجولەكانىشمان لەگەل خۆمان بردن.

ئىتر ئەم رۆژە زۆر دل خۆش بووم. دل خۆشى ھاوپىكەم دل
خۆشى منىش بوو...

مالى كاك دابان، واتە مالى زاوا، دوو كۆلان لەسەرەو تر بوو.
لە قوتابخانەى ئىمە نزيك بوو، ئىتر ئەوەبوو چووين بۆ مالى
شەوبۆ و، خزمەكانى شەوبۆ ھەموويان لەوئى بوون و، خۆيان
پازاندبۆو. ھەر سەيرى منيان ئەكرد...

پىيان سەير بوو كە وا ھىچ مەكياژىكم پىو نەبوو!

ھەندىك تەعليقيان لىدەدام و، ھەندىك پىيان گووتم:

بۆچى خۆت نەپازاندۆتەوھ؟ نزيكتىن ھاوپىت دەگوازيۋتەوھ.

پىم گووتن:

ئەگەر بۆ خۆشم بىت... ئەو دەم و چاوەى خودا بە جوانترىن

شیوه پئی داوم، تیکی نادهم بهو دهرمان و شتانهی که ئیوه به
جوانکاری و رازاندنهوه ناوی ئه بهن!

ئیترا گووتم با چیترا خووم بهو شتانه سهرقال نه کهم. بیرم چووه
لای شهوبۆی هاوړیم، ههر بیرم له ئهو ئه کردهوه، ئاخو ئیستا
چهنده جوان دهرئه کهوئی له ناو جله سپیهکانی بهم چاوه
رهشانهی!

کاته که هات و، شهوبۆیان هیناوه.

هه موویان چاویان له سهر بوو، ماشاءالله چیم بینی!

گولییکی گهشی جوان دهرکهوت، ئه وهنده جوانبوو، چاوهکانی
ئه بریسکانهوه، گولیش بو وهسفی ئهو کهمه، له گول جوانتر
دهر ئه کهوت... ئه تووت مانگه شهوه! دلی منی پرووناک کردهوه
و روخساری منی گه شاندهوه.

مالی زاواش واته مالی مامی شهوبۆ، زور کهسانیکی بهرپر
بوون. ئه وهبوو ئیترا چووم تیر شهوبۆم له باوهش گرت و،
پیرۆزبایم لیکردو هیوای خوشبهختی و ئاسودهی و ته مه نیکی
دریژم بو خواست.

چاوهکانمان پر بوون له فرمیسکی خوشی و، قورگمان پر بوو له
کولپه ی گریان، قسه مان بو نه ئه کرا...

ئىتر ويىنە يەكشىم لە گەل گرتن، وەك يادگار يەك، تا لای خۆم
هەلگرم.

پاشان شەوبۆيان برد و، مالى زاوا دەستيانکرد بە پويشتن.
چەند خزم و كەسيكيش لە گەل چوون و منيش چووم لە گەل.
بەلام، دايكم لەويوه گەرايهوه مالى و، گووتى كچم تو برۆ من
كەميك سەرم ژان ئەكات، ئەرۆمەوه.

گووتم: باشە دايكە گيان گەر زۆر بى تاقەتى با منيش بيمەوه،
پيکەوه ئەرۆينهوه.

گووتى نا تو برۆ لەم رۆژە گرنگەدا لای هاوړيکەت بە، پاشان
دەستى دايكم ماچ کردو بەرپم کرد. ئيمەش خزمانى بووک
لە گەل مالى زاوا بەرپى کەوتين بۆ مالى زاوا.

لە مالى زاواش، کۆمەلک لە خزمانيان چاوهړى بوون، کە
گەشتين پيشوازيان ليکردين و، پاشان ئەوهى ويىنەى
نەگرتبوو، دەستيان کرد بە ويىنە گرتن و، دواى ويىنە گرتنكەش
پاش كەميك خەلكە كە پيروزيان لە بووک و زاوا کرد و،
گەراينهوه.

ئىتر منيش بە دەم رپگاوه هەر بيرم لە يادگار يەكانى خۆم و
شەوبۆ ئەکردهوه، هەر لە منالیهوه تا ئەو تەمەنە، زۆر شتى
خۆش و ناخۆشمان بەرپى کردبوو. يادگارى زۆرمان هەبوو

به يه كه وه.

نزيكه ي (ده) سال رېگاي خویندمان به يه كه وه برې، ههر له مناليه وه تا ئیستا.

بیرمه کرده وه ئه مجاره ئه بی به ته نیا رې بگرم، چند ههستیکی ناخوش بوو!

به لام ئیتر به خۆم گووت: تو هیچ کاتیک و له هیچ شوینیک به ته نیا نیت. بویه هیچ نیگه ران مه به و مه ترسه، چونکه به رده وام خودا له گه لمانه...

که گه پامه وه ماله وه، بینیم دایکم نه ساغ بوو، زور پیداکیریم کرد بیبهین بو نه خوشخانه یه ک، به لام قبولی نه ئه کرد، ده یگووت: خۆم چاک ئه بمه وه.

دایکم زور رقی له داوده رمان بوو، ههر که نه خوش ئه كهوت، گوپی له قورئان ئه گرت و ده یگوت ههر ئه مه دهرمانی منه.

دایکم له پشووی هاویناندا، دهرسی قورئانی ئه گوته وه به منالان. قاتی سه ره وه ی کرد بوو به هوئیکی گه وره و جوان و رازاوه.

بو ئه م مه به سته ی ته رخان کرد بوو، تا خزمه تی منالان بکات و، فیری قورئان خویندنیان بکات. له بهر ئه وه ی پشووی هاوین

من له مال بووم، مه جالى باشى هه بوو بۆ وانه گوتنه وه، به يانيان
قوتابى كورپى هه بوون، ئىوارانىش قوتابى كچ. شه وانىش
ئافرهت ده هاتن، زۆربهى كاتى بۆ ئەم مه بهسته تهرخان كرد بوو،
منىش زۆرم پى خوش بوو بهم كاره خه يرهى...

هه ندىك جار خه لكى يان خزمه كامان، بوختانيان بۆ هه
ئە بهست و چاويان پى هه نده هات.

به لام دايكم زۆر به هيز بوو، هيج ئەم بوختان و قسه و
قسه لوكانه كاريان تى نه ئە كرد. هيج كاردانه وهى بۆيان نه بوو.
ههر بۆيه منىش زۆر سه رسامى دايكم بوو بووم....

بۆيه رۆژىك لىم پرسى دايكه گيان، نهينى ئە وه چيه كه تۆ
زۆر به هيزى؟ هيج ئەم قسانه كارت لى ناكهن و خه ميان بۆ
ناخۆى؟ دايكم ووتى:

كچى شيرىنم ئە زانى نهينيه كه چيه؟

ووتم: چيه؟

زۆر تامه زرو بووم بيزانم...

گووتى:

نهينى سه ركه وتن و به هيزى و خو راگرى، تهنه ئيمان و
باوه پىكى ته واوه له دل و دهرونه كاندا. ئە گهر مروف ئيمان و

باوه‌پێکی بێ کهموکورتی و ته‌واوی هه‌بوو به‌ په‌روه‌رینه‌که‌ی،
ئه‌وا ئه‌م ئیمان و باوه‌ره‌، هه‌یزێکی وات پێ ئه‌به‌خشن، که
به‌رگه‌ی هه‌موو شتێک بگریت.

زۆر دڵ خۆش بووم، به‌وه‌ی که دایکم نه‌هینه‌که‌ی خۆی پێ
گووتم. منیش ده‌رسم لێ وەر گرت و، زۆر سودی هه‌بوو بۆ من.

یه‌کیک له‌ ئامانج و خه‌ونه‌کانی دایکم ئه‌وه‌بوو، له‌ هه‌موو
شوینێک لقی‌ک بکاته‌وه‌، شوینێکی تایبه‌ت به‌ خویندن و
فیربوونی قورئانی پیروژ هه‌بی‌ت. وه‌ شه‌رحی قورئانی تیدا
بکری‌ت و لێی تی‌بگه‌ن و، ره‌فتاری پێ بکه‌ن.

ئه‌مه‌ش که قورس بوو، دابینکردنی شوین زۆر زه‌حمه‌ت بوو،
تی‌چووی زۆری ده‌ویست، ئی‌مه‌ش ئه‌و توانا داراییه‌مان نه‌بوو،
که‌سی واشمان نه‌ده‌ناسی و، خزمه‌کانیشمان باری داراییان
باش نه‌بوو، تا داوای هاوکاریان لێ بکه‌ین.

جگه‌له‌وه‌ش خه‌ونیکی تری هه‌بوو ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو
قوتابخانه‌یه‌کی قورئان خویندن دابمه‌زرینیت، وه‌ک
خویندنگه‌ی ئاسایی. به‌لام بۆ ئه‌مه‌ ده‌بوایه‌ پێ پێدان
وه‌ربگری‌ت و، لایه‌نێک پشتگیری بکه‌ن.

چه‌ندین جار داوای مؤ‌له‌تی کرد، به‌لام پێگه‌یان نه‌ده‌داو،
دایکمیان به‌ تیرۆرست ناو ده‌بردو، ده‌یان گووت: ده‌ته‌وی

نەوہکانی داھاتوو مان لی ھان بدەیت و بیان کە ی بە تیرۆرست!

پەنا بە خوا، ئەم گومانە خراپانەیان بە دایکم دەبرد.

ھەر بۆیە دایکم ھەر ئارامی دەگرت و، چاوەڕپی کاتی
گونجاوی دەکرد. لە گەڵ ئەو ھشدا ئەترسا ھەجەلی مەرگ ڕووی
تی بکاو، ئەم کارە ی سەر نە گریّت.

ھەر بۆیە شەویەک لە گەڵی دانیشتم و داوای لێکردم
گوێرا یە لی بکەم. منیش گووتم فەرموو دایکە، گووتی:

کچم، ئەترسم مەرگ ڕیگا نەدات خەونە کانم بەدی بێنم. بۆیە
تۆ تاکە ھیوای منی، گەر من ھەر شتی بکەم بە سەرھات، ڕیچکە ی
من بەر مە دەو، جیگای من پڕکەو.

بەردەوام بە لە فیڕکردنی قورئانی پیروژ بە ھە موو چینه کان.
دەست لە بلاو کردنەو ھە ی دینی خودا ھەڵ نە گری، تەنانەت گەر
بەرد بارانی شیان کردی...

و ھک چۆن پیغەمبەری نازداریان بەرد باران کرد، لە سەر
گە یاندن و بانگە شە کردن بۆ دینی پیروزی ئیسلام. کە چی ھەر
بەردەوام بوو بۆ یە ک چرکە ش وازی نە ھینا...

ئە ی مانگە شەو ی من، بە لێندە و ھک مانگ ڕووناکی کە یتەو
ناخ و دلی بە ندە ھە ژارە کان،

ئەوانەى ھەژارن لە ئاست دین و قورئانى پیرۆز...

ئیتەر دەستى دایکم ماچ کرد و، تیر بۆنیم کرد، گوتم دایکە گیان، خودا نەکا تو من تەنیا بکەى، بەلام گەر خودا بەمە تاقیم بکاتەو، ئەوا من ناچارم بەرگەى بگرم، وە بەلێنشت پى ئەدەم تا دوا دلوپی خوین و، هیز لە جەستەما، خزمەتکاری قورئان و دینەکەم بم، وە داواکاریەکانت بەجى بگەيێم.

دایکى خۆشەويستم، ھەر من نا، ئاوا براکانیشمى رادەسپارد بۆ کارى چاک و جوان.

ھەر وەھا، ھەر لە منالێو ھە براکانمى فیری قورئان خویندن و نوێژ و ئاکارو رەوشتى بەرز کردبوو، ھەر چەند باسى ئەم دایکەم بکەم تەواو نابى وەسف کردنى. لە ھەموو شتیکی بۆ من ھەم خوشک بوو ھەم دای، نمونەى دایکیکی سەرکەوتوو، و دلسۆز بوو، نمونەى ھاوسەریکی تیگەیشتو دلپاک و دەسپاک بوو. ئەتوانم بليیم ھەموو جوانیەکانى ژيانم لە دایکەو ئەبینى!

پشووێ ھاوین وورده وورده بەرەو کۆتای ئەچوو، بریارماندا سەردانى مالى داپیرەم بکەین لە لادی.

ووتمان تا ھاوین تەواو نەبوو بە ھەفتەىەک لەوێ بەسەر بەرین، ھەم وەک سەیرانیکیش بوو، چونکە ژینی لادی خوی وا

ئەزانی ھەر لە سەیراندای، کەش و ھەوا یەکی زۆر جیاوازی
ھەبە.

بۆ ئەم مەبەستە، دایکەم مۆلەتی لە باوکەم خواست، داواي لیکرد
ئەویش لە گەڵمان بێت. باوکەمیش پازی بوو، گووتی: شەویەک
ئەمێنمەو، ئەگەر پێمەو لە بەر کارە کەم، ئێمەش و وتیمان باشە.

دەلم زۆر خۆش بوو بەم سەفەرە، لە گەڵ ئەوەشدا بیری شەو بووی
ھاوڕێم ئەکرد. چونکە ئەهاتەو مایە دایکە، بێ من نە
ئەپۆشتەو، ھاوڕێ بەو فاکەم سەردانی منیشی ئەکرد و، تێر
باسی یادگاریەکانمان ئەکرد و قسە ی خۆشمان ئەکرد...

بە ھەر حال، ئێتر خۆمان ئامادە کرد و، پۆژی پێنج شەممە بوو
بە پێ کەوتین بۆ مایە دایرەم.

دایکەم قوتابیەکانیشی ئاگادار کردبوو کە سەفەرمان ھەبە و،
دەبێ ببورن کە بۆ ھەفتە یەک ناتوانم قورئانتان پێ بلێم و،
بێمە خزمەتتان.

ئەو بوو ئێتر گەشتینە مایە دایرەم و، ھەموویان بە گەرمی
پیشوازیان لێ کردین و، بە خێرھاتیان کردین.

دایره‌شم، تا بلی مرقیکی میهره‌بان و شیرین بوو، منالانی
زۆر خوش ده‌ویست.

دووخالیشم هه‌بوو ناویان ئومید و سامان بوو، خاله ئومید برا
گه‌وره‌بوو، هاوسه‌رگیریکردبوو، کچیکی له ته‌مه‌نی منیش
هه‌بوو، ناوی ئالتون بوو. له‌گه‌ل سی برای تر و، خوشکیکی
چکوله، که زۆرم خوشده‌ویست.

ئیتتر شه‌وانه هه‌موویان ده‌هاتنه مالی دایرم و، له‌گه‌ل مناله‌کان
یاری خوشمان نه‌کرد و، کاتیکی خوشمان به‌سه‌ر نه‌برد.

له‌گه‌ل ئالتوونی کچه خالم سه‌یری مانگمان نه‌کرد. پیشان
وابوو پیاله‌ی چامان نه‌هینا ئاومان تی نه‌کرد و، له پیش
چاومان را نه‌گرت به‌رامبه‌ر مانگ، سه‌یری مانگمان پی نه‌کرد،
هه‌ستیکی زۆر خوش بوو...

من و ئالتون هه‌موو شه‌ویک ئه‌م یاریه خوشه‌مان دووباره
نه‌کرده‌وه. شتیکی زۆر جوانمان نه‌بینی زۆر دل‌مان پی خوش
بوو.

شه‌وانه پیش نه‌وه‌ی بخه‌وین، دایره‌م هه‌موومانی بانگ نه‌کردو
چیرۆک و به‌سه‌رهاتی زۆر خوشی بو ئه‌گی‌راینه‌وه. تاوه‌کوو

بیتە دەرسیک بۆمان، و پەندو وانەى لیوەر بگرین.

چیرۆکی پیغەمبەر یوسفم لە ھەموو چیرۆکەکان پى خوشتر بوو، چونکە پر بوو لە قوربانیدان و سەرکەوتن.

دایمە داوام لە داپیرەم ئەکرد ئەومان بۆ بگێریتەو، ئەوکاتەى چیرۆکی بۆ ئەگێراينەو، ئەوەندە خوش بوى ئەگێراينەو، ھەموومان بە دیاریەو ھەومان لى ئەکەوت و، ئەچووينە دنیاىەكى تر...

داپیرەم و باپیرەم کتیبخانەىەكى زۆر خنجیلانەیان ھەبوو، پر بوو لە کتیب.

بۆیە دەرفەتم لە داپیرەم خواست کە یەکیکیانم پى بدات تا بیخوینمەو، ئەویش زۆر پى خوشحال بوو، گووتى: باشە کچى خۆم، کتیبیکت پى ئەدەم کە لەگەل تەمەنى تۆیا بگونجى و سودى لى بینیت.

منیش زۆر دل خوش بووم بەم ھەوالەى داپیرەم.

کتیبیک کە لە گەل خولیاو خەیاالى من دەگونجا، کتیبیک بوو بە ناوى:

(نەینىەکانى ئافرەتى سەرکەوتوو لە ژياندا!)

ئەمە یەکیک بوو لەو کتیبە نایاب و چاکانەى کە وەختى

خۆی باپیره‌م بۆ دایکمی نووسی‌بوو، پێشکەشی ئەوی کردبوو،
ئینجا داپیره‌م هی‌نای و کردیه‌ دیاری بۆ من. ئەم کتیبە
گە‌وه‌ری‌ک بوو، گۆزەری‌ک بوو بە‌ناو رۆ‌حی ئینساندا!

ئەم کتیبە لە پینج بە‌شی سەرە‌کی پیکهاتبوو که ئە‌مانە‌بوون:

یه‌که‌م: ئافره‌ت لە منالیدا.

دووهم: ئافره‌ت لە‌کاتی گە‌نجیدا.

سییه‌م: ئافره‌ت لە‌کاتی هاوسە‌ری‌تیدا.

چوارهم: ئافره‌ت لە‌کاتی تیکۆشانیدا بۆ دینه‌که‌ی.

پینجه‌م: ئافره‌ت لە‌کاتی پیریدا.

هه‌موو قۆ‌ناغه‌کان رۆ‌ون و دیار بوون، ئەم کتیبە کانیه‌ک بوو
لە‌کانی ئە‌لماس بۆ ژیا‌نی ئافره‌ت، وه‌ک هه‌ناسه‌، وه‌ک خۆ‌راک
پێ‌ویست بوو بۆ ژیا‌نی ئافره‌ت، که‌ بی‌خوینیت‌ه‌وه‌!

ئێ‌تر لە‌ خۆ‌ش‌حالیا‌ن خه‌ری‌ک بوو بفرم و با‌ل بگرم، کاتی‌ک
داپیره‌م ئەم کتیبە‌ی پێ‌به‌خشی‌م. به‌لێ‌نم دا که‌ به‌با شترین و
جوانترین شی‌وه‌ بی‌پاری‌زم.

شه‌وانه‌ له‌ده‌ره‌وه‌، لە‌حه‌وشه‌ی ما‌لی داپیره‌م، نی‌و سه‌عاتی‌کم
به‌خشی به‌م کتیبە‌ و، ده‌ستم کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی.

لە وەرزی هاویندا دانیشتن لە حەوشەى مالى داپىرەم
خۆشترین جەو کەش و ھەواى ھەبوو...

جا کتیبیش بخوینیتەو ټەو ھەر باس ناگریت!

ئىتر مرؤف کە کتیبیک ټەخوینیتەو، ټەبى بە مېشک و دل و
رؤحەو ټەخوینیتەو. ټەگەر وانەکەیت ټەوا ھەرگیز چىژ لە
خویندەو ټەو ټەرناگریت، ھەر بۆیە من بە جۆرە ټەمخویندەو.

کتیب خۆراکى رۆحە، باخچەى ئارامیە بۆ دەرۋون، بۆن و
بەرامەى، زانست و تىگەشتنە!

ھەرگیز خۆتان لەم سەرۋەتە بى بەش مەکەن، بخویندەو گەر
یەک چرکەشى بۆ تەرخان بکەن، ھەر باشە. بەس بى
خویندەو ژيانە بەرئ مەکە...

ئىتر کۆتای ھەفتە نزیک ټەبویەو ټىمەش ټەبوايە بگەرپینەو
مالەو.

کۆتا رۆژم لە مالى داپىرە، داوام لە ئالتونى کچە خالم کرد
تۆزیک بەیەکەو ټەچینە دەرەو.

گردۆلکەيەکى لىبوو لە پشت مالى داپىرەم، دارىکى بەرزى
لىبوو، جۆللانەيەکمان ھەلخست. تا ماندوو بووین ھەر

جۆللانئيمان كرد و بهنۆره يه كترمان پال ئه دا، ئه م رۆژانه
خۆشترين رۆژى ژيانم بوون تا بلىي سادەو جوان بوون...

داپيره م زۆر هەزى به ئازەلدارى و، راگرتنى قەل و مريشك و
ئەم جۆره شتانه هەبوو.

زۆرى هەبوون و، راي گرتبوون له باخچه كەياندا. بۆيه به يانيان
زوو له گەل دەنگە خۆشه كەى كەلە شير به خەبەر ئەهاتين و،
نوێژى به يانيان ئەكردو ناخمان ئاسوده ئەبوو...

بۆ ئيواره كەى له گەل ئالتون چووينە لای مريشك و قەل و
قازەكان، خواردنمان پى ئەدان.

ديمەنىكى تا بلىي جوان و دل رفين بوو...

به هۆى خويندن و كارو بارى داىكىشمه وه، نه مان ئەتوانى زوو
زوو سەردانى مالى داپيره م بكەين. بۆيه هەرگيز نه م ئەتوانى
له و كاته خۆشانه تير بم، كه له مالى داپيره م هەستم پى
ئەكردن...

رۆژى هەينى، كه بۆ ئيواره مالى خالميش له مالى داپيره م بوون،
به حوكمى ئەوهى خالە ئوميدم ئۆتۆمبيللى هەبوو، داىكم داواى
له خالە ئوميد كرد بمان گەيه نيته وه شار.

ئەو شەو دەيکەم ئىزنى خالىى نەدا و، لە لای ئىمە مایەو، بۆ
بەيانىە کەى زوو گەرايەو.

گوتم خالە گيان هەر نەبى ئىو زوو زوو وەرن، بىرى ئالتون
ئەکەم. گووتى: بەسەرچاو، بى خەم بە ئارزوو گيان، هەر
دەرفەتمان بۆ رېککەوت سەردانتان ئەکەين.

ئىتر خودا حافىزيان کرد و، بەرپيمان کردن.

پيش نيوەرپۆ گووتم دايکە گيان با بچم هەوالىکى شەوبۆ لە
پوورە سەلمە بېرسم بزەنم چۆنە، حەفتەيە کە لىى بى خەبەرم.
دایکەم گووتى: باشە کچم، سەلامى من بە سەلمەخان بگەينە.
گووتم: باشە دايکە گيان.

چووم لە دەرگام داو دوو جار جەرپەسم لىدا، وەلام نەبوو. هەر
گووتم پوورە سەلمە، پوورە سەلمە، جوابى نەبوو!
لە پر کورپک دەرگای کردەو، ووتى:

ئەم هەرايە چىيە، بەم بەيانىە نايەلن بخەوين...

سەرم سورما، گووتم باشە من پرووخسارى براکانى شەوبۆم بىر
چۆتەوە يان بەهەلە هاتووم، لە دەرگايە کى ترم داو!
گووتم نا بەخوا، مالە کە خۆيەتى...

گوتم باشه برای به‌پریم تو کی؟
میوانی له مالی پوره سه‌لمه؟
به‌توره‌یه‌وه گووتی: ئه‌ری پوره سه‌لمه‌ی چی؟! پوره سه‌لمه ئاو
بردی...

زور لیی توره بووم، گوتم به‌جوانی قسه بکه!
دواتر دایکی هات گووتی:
کورم هیوا، ئه‌وه کییه؟ بو دهرگات گرتووه؟ بو نایه‌لی بیته
ژوره‌وه؟

هاته پیش و به‌خیرهاتنی کردم، منیش جوابم دایه‌وه و، گووتم:
ببوره پوری گیان ئیره مالی پوره سه‌لمه‌یه؟ کچیکی هه‌بوو
به‌ناوی شه‌وبو، هاوپی منه.

هاتبووم هه‌والی ئه‌و بیرسم، ئیستا بوچی لی‌ره نین؟
گووتی: ئه‌ها کچی خۆم تیگه‌یشتم باسی خاوه‌ن مالی پیش و
ئه‌که‌یت.

ئه‌وان ده‌میکه فروشتویانه، ئه‌م هه‌فته‌یه‌ش ئیمه مالمان
گواسته‌وه بو ئیره.

منیش به‌خیرهاتنم کردن، گووتم:

زۆر بەخێربێن پورئ گیان، داوای لیبوردنە کەم، بیزارم کردن...
 ئێمە لە لادی بووین، مالی داپیره. بۆیه ئاگادار نەبووین کە
 گواستویانەتەوه و لیڤه نەماون...
 گووتی: نا کچم بوراون، ئاساییه.
 گووتم: زۆر سوپاس پورئ گیان، ئەوهتە مالمان، هەر شتیکتان
 ویست لە خزمەت داین.
 گووتی: سوپاس کچم.
 گووتم: باشه پورئ نازانی مالیان بردۆته کوئ؟
 گووتی: کچم ئەوهنەهێ من بزانی، چونهتە لای مالی کچه کهیان...
 گووتم: باشه پورئ گیان، سوپاس.
 خودا حافیزیم کرد و، به دلگراڤی گه‌رامه‌وه ماله‌وه.
 که گه‌رامه‌وه مال، دایکم لیی پرسیم:
 کچم چی بوو هه‌والته‌وه‌ر گرت؟ چۆن بوون؟
 منیش بێده‌نگ بووم، دایکم سه‌یریکی کردم و گووتی:
 چیه کچم بۆ بێ تاقه‌تی؟ بۆ ره‌نگت ئاوا تیک چووه؟ ئەو
 بێده‌نگیه‌تم به‌ دل نییه، خو قسه‌یه‌کیان پێ نه‌وتووی؟

گووتم: نا دایکه گیان، مالّه که یان فروشتوو و، که سانیکی تر هاتونه ناو خانوو که یان...

بۆ دایکم گئیرایه وه که چی پرویدا ئه وکاته ی له ده رگامدا، دایکیشم خوی بی نه گیرا، تۆزی پیم پیکه نی و گالته ی پی کردم، منیش له گه لّ ئه و که وتمه پیکه نین. گووتی: خراپت لی قه وما، به به لاش ئه م مالته بیزار کرد به م به یانییه...

ئی گوتم دایکه گیان، خه تای من چیه؟ چۆن بزانه که مالیان بارکردوه؟

دایکم گووتی:

گوئی پی مه ده کچم، که باوکت هاته وه لی ئه پرسین. رهنگه ئه و بزانی که چی پرویدا وه، بۆکوی رۆشتوون، تا ئیواره ئارامبگره.

گووتم: باشه دایکه گیان.

ئیتربو به ئیواره، باوکم گه راپیه وه. دوا ی ئه وه ی که میک حه سایه وه، هه ر زوو چوومه لای و گووتم: باوکه گیان، ئه وه مالی پووره سه لمه بۆ کوی چوونه؟ بۆ مالیان لی ره نه ماوه؟

گوئی ئه ها کچم، ئه وه دوینی شه و ئیوه درهنگ گه رانه وه، به یانیش من زوو رۆشتم، بۆیه ریک نه که وت پیتان بلیم.

ئەوان مالىيان بارکردوو.

ئىوارەيەك شەوبۆي ھاوړپىت ھاتە ئىرەو، نامەيەكى پىدام،
گووتى: بىدە بە ئارەزوو.

منىش لىم وەرگرت و، گووتم: باشە کچم خەمت نەبى.

باوکم چوو نامەكەى ھىناو، گوتى ھا کچەكەم.

بەخىرايى نامەكەم لە باوکم وەرگرتوو، زۆر سوپاسم کرد.

ئىتر زۆر بە پەرۆش بووم، ھەر دەمگووت ئاخۆ ئەم نامە دەبى
چى لىنوسرابى؟!

ئىتر بەپەلە چوومە ژورەكەم و، دەرگام داخست و نامەكەى
شەوبۆم کردەو، تا بىخوینمەو...

نامەكە تىيدا نوسرابوو:

ئارەزوو، ھاوړپى منالىم، ھاوړپى شىرىنەكەم، زۆر بەداخەوہم كە
نەمتوانى لە باوەشت بگرم و، بۆ دواجار پىت بلیم مالىئاو،
مالى ئیمە لەگەل مالى باوکم پړوشتين بۆ دەرەوہى ولات...

بەھۆى كىشەى خىزانىيەو، براكەم نەوزاد تووشى كىشەيەك
ھات، ئیمەش بۆ ئەوہى كىشەكە گەرەتر نەبىت، بىرپارماندا
بړۆين و وولات جى بىلین.

وه دابان به لئینی پیداوَم که خویندنه کهم ته واو بکهَم و، دهست
به ژیانیکی نوی بکهین.

زۆر دَل گرانم به جیا بوونه وه مان و، دووربوون له تۆو له
نیشتمان کهم.

هاوړی نازیم، گهر خودا بکاته قسمهت، رۆژیک ههر به یه ک
شاد ئه بیننه وه، بویه ههر گیز له یادم نه کهیت و، له یادیشت ناکهَم
تا ئه به د.

د لنیابه یادگاریه کانمان به زیندووی ئه میننه وه، وه له د لمد
هه لیان ئه گرم و به باشی ئه یان پاریم...

زۆرم خوشده ویی هاوړی باشه کهم ئاره زوو گیان، به خوات
ده سپیرم...

هاوړی به وه فات: شه وبۆ

هه تا نامه کهم خوینده وه، د لۆپ د لۆپ به فرمیسک نامه کهم
تهر کرد، زۆر بوی گریام و نه م ئه توانی خۆم بگرم له و کاته یا،
ئاخر شه وبۆ تا که هاوړی ژیانم بوو، زۆر دَل گران بووم و، زۆرم
خه فته خوارد. به لām ئیتر زانیم ئه م خه م خواردنه م هیچ
سوودی نییه.

له و کاته دا ئه م ئایه ته پیروژه م که و ته بیر، که په روه ریښه کهم

دەفەر مووی: (إن الله مع الصابرين). واتە: خۆی گەورە لە گەڵ
ئارامگرانە...

ھەر بۆیە بە ئینم بەخۆمدا کەوا، ئارام بگرم و دان بەخۆم دا
بگرم. وە ھەڵسەم دەست نوێژیکم گرت و، دوو رپکات نوێژی
سونەتم کرد.

باشترین کار بتوانم بۆی بکەم ئەو ھەبوو، ھەندیک دوای خیری
بۆ بکەم. لە بەردەم پەرورینم، بە زەلیلی و بی دەسەلاتییەو
داوام کرد و ووتم:

ئەو پەرورەدیگاری جیهانیا، ئەو خاوەن شکۆو، دەسەلاتی بی
پایان، ئەو ھاوڕییەم و خێزانەکنی لە ھەر کوێیەکن، خێر بھێنە
رێگایان و ھەر خۆت پشت و پەناو چاودێریان بە...

ئەو خۆدایە گیان، من ئەوان سپاردەوێ توو دەکەم. پەرورەدیگارا،
سپاردە لای توو ھەمیشە پارێزراوە...

ئاوا بەم دوای پارانەوانە، توانیم ئاسوودە و ئارام بێمەو و،
خۆم کوو بکەمەو. لەژوورەکەم ھاتمە دەرەو و، چوومە لای
دایکم، ئەوان لە مەدبەخەکە دانیشتبوون، دایکم گووتی:

ئارەزوو، کچەکەم چیبوو شەو بوو چی بۆ نووسیبووی؟ نە یگوت
مالی باوکی بۆ گواستویانەتەو؟

به‌لّی دایکه، هه‌موو شتیکی بۆ نووسی بووم، ئەوان پڤشتنونه
بۆ دەرەوه‌ی وولات، به‌هۆی کیشە‌ی براکه‌یه‌وه. کیشە‌یه‌کی
کۆمه‌لایه‌تی توووش بووبوو.

دایکیشم ئاخیکی هه‌لکیشاو، گووتی:

به‌داخه‌وه به‌راستی دراوسییه‌کی باش بوون، له‌گه‌لیان
راها‌تبووم، نه‌متوانی خودا حافیزیش له‌ سه‌لمه‌ی خوشکم بکه‌م،
دیاره‌ وای خیری تیدا بووه، خودا ئاگاداریان بێت.

باوكم گووتی: من هه‌ر له‌ خه‌لکیه‌وه هه‌ندیك شتم گوی لیبوو،
گه‌رنا هیچم نه‌زانیبوو. خه‌لکیش هه‌ر له‌ خۆیانه‌وه قسه‌ ئه‌که‌ن،
که‌س نازانی کیشه‌که چی بووه، هه‌ر له‌خۆیانه‌وه شت دروست
ئه‌که‌ن بۆیه‌ من باوه‌رم به‌ که‌س نییه‌.

باوكم زۆر به‌ پرسیار نه‌بوو، وه‌ تیکه‌لی هیچ کیشه‌یه‌کی
خه‌لکی نه‌ ئه‌بوو، ئه‌گه‌ر به‌ چاوی خۆشی بینیبای، باسی نه‌
ئه‌کرد، چ‌جای له‌ خه‌لکیه‌وه بییستی!

باوكم زۆر پڤوح سووک و قسه‌ خۆش بوو، دایمه‌ وه‌ک هاوڤی
یه‌ک وابوو له‌گه‌لم.

باوكم ناوی ئه‌حمه‌د بوو، له‌ گه‌ڤه‌کی ئیمه‌ به‌ وه‌ستا ئه‌حمه‌د
ناسرا بوو، راسته‌ ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوو له‌ ڤووی داراییه‌وه، تا

هاوکاری ههژاران بیټ، بهلام به جهستهو شان و شهوکهتی
خۆی، هه‌رچه‌ند له توانای دابا، یهرمه‌تی دۆست و براده‌ران و
دراوسییه‌کانی خۆی ئەدا. کاریکیان هه‌بوایه ئەهاتن به‌دوایدا،
ئەوه‌نده‌ی لی زانیبا بۆیانی جیبه‌جی ئەکرد.

باوکم تهنه‌ها یه‌ک برای هه‌بوو ناوی داود بوو، هیچ خوشکیان
نه‌بوو، ئەم دوو برایه‌ که‌سیان نه‌بوو جگه‌ له‌ خودا...

باوکم هه‌ر زوو ده‌که‌ویته‌ به‌ر ئیش و کاسبی و له‌سه‌ر
قاچه‌کانی ده‌وه‌ستیت، براکه‌ی خۆی ده‌نی‌ریته‌ قوتابخانه‌و، زۆر
هانی ئەدات بۆ خویندن. چونکه‌ خۆی بی به‌ش بوو له‌ خویندن
له‌به‌ر بی که‌سی و هه‌ژاری.

ده‌یگوت: نابێ براکه‌شم بی به‌ش بی، باوک نه‌یده‌ه‌یشت مامه
داود له‌ خویندن داب‌پریت.

بۆیه ئەویش ئەیخویند، تا‌کوو ته‌واوی قوناغه‌کانی خویندن به
سه‌رکه‌وتوویی ب‌پریت و له‌ دوايشدا دابمه‌زريت و ببیته
فه‌رمانبه‌ری حکومی.

مالی مامه‌ داودیش له‌ ئیمه‌ نزیک بوو، تهنه‌ها چوار خانوومان
له‌نیوان بوو، هه‌ر له‌ کۆلانه‌که‌ی ئیمه‌ بوو. ئەو به‌ تهنه‌ها ئەژیا،

زۆر جار باوكم پىي وتبوو بوخوت هاوسه رگىرى بكهو، خوت
لهم ته نيايه رزگار بكه، به لام به قسه ي نه نه كرد.

تهنها يهك جار برىارى ژن هينانى دابوو تهو يش سهري
نه گرتبوو، دواي تهوه وازى هيناو بىرى له هاوسه رگىرى
نه كردهوه. چونكه زور ههستيان بريندار كردبوو، زور قسه ي
نه شياوى پى گوترا بوو، له لايهن مالى باوكى تهو كچه ي كه
مه مامه داوكم به نياز بوو هاوسه رگىرى له گه لدا بكات.

شه ويكيان باوكم بوى گى پراينه وه گووتى:

داودى برام به نياز بوو ژن بهينيت، كچىكى رىك و پىك و به
ره وشتى ده سني شان كرد بوو له دلى خوئى.

بوئيه داواي لى كردم له گه ل مريه مى داىكت بوئى بچينه
خوازيئى، ئيمه ش به دلىكى خوش برىارماندا رپوژىك ديارى
بكهين و، برؤين بو مالى كچه كه، به ناوى زهينه ب.

داودى برام، دياربوو تهم كچه ي له شوئى دهوام كردنه كه ي
ناسىبوو، ههر بوئيه برىارى دابوو هاوسه رگىرى له گه ل بكات.

تهوه بوو داودى برام به هاوپرئيه كى خوئى هه والى دابو پئيان،
كهوا ده مانه وئ بئينه خوازيئى كچه كه تان، ته وانيش رازى
ببوون، گووتبوويان با بئىن.

ئېتر ئېمەش، واتە من و دايكت بېارماندا شەويك بچين،
ئېتر ئەو شەو ھات و تەنھا من و دايكت چووين بۆ مالى
زەينەب خان.

چووين لە دەرگامانداو، دەرگايان کردەو و، کورپىكى گەنجى
بالا بەرز بوو گووتى: فەرموو.

گووتمان ئېزن ھەيە؟ ئېمە ھاتووين بۆ ئىشىكى خىر.

گووتى: بەلى فەرموون بۆ ژوورەو.

دياربوو ئەم كورە براى زەينەب خان بوو، ئېتر چووينە ژوورى و
دانىشتين. دايك و باوكى زەينەب ھاتن و بەخىرھاتنيان
کردين و دواى كەمىك قسەکردن، زەينەب خان ھات و ئاوى
ھىناو بەخىرھاتنى كردين.

خاتوو زەينەب كچىكى رپك و پىكى بالا پۆش بوو، كەسىكى
تىگەيشتوو و بەرپز دياربوو.

ئېتر گووتە باوكى زەينەب كە ناوى ھەسەن بوو، دايكىشى
ناوى خديجە بوو، گووتم:

كاك ھەسەن با زۆر لە كاتتان نەگرين، ھاتووين بۆ ئىشىكى
خىر بۆ داودى برام. داواى زەينەبى كچتان دەكەين گەر
ئامادەبن بە شووى بەدەن.

ووتیان: ئیّمەش چاوەرپی مائیکی باش و بەرپز دەکەین،
بیگومان هەزدەکەین کچمان بچیتە سەر مأل و حالێ خۆی.

کاک هەسەن گووتی: تۆ برا گەورە ی ئه‌وی؟ ئه‌ی دایک و
باوکت بۆ نه‌هاتوون؟ گوتم به‌لێ ژن برای گەورە ی ئه‌وم، دایکم
و باوکیشم خودا لێ یان خۆشبێ، ئیّمە هیشتا منال بووین
کوچی دوايان کرد.

کاک هەسەنیش گوتی خودا لێ یان خۆشبێ، گووتم: با
راستیه‌که‌ت پێ بلێم کاک هەسەن، داود جگه‌ له‌ من که‌سی
نییه‌، ئیّمە ئه‌م دوو برایه‌ که‌سمان نییه‌ جگه‌ له‌ خودا، هه‌ندیک
خزمی دووریشمان هه‌ن ئه‌وانیش لێره‌ نین و له‌ ئێران ده‌ژین.

گوته‌ی باشه‌ کاک ئه‌حمه‌د، ئیّمە دواتر هه‌والتان ئه‌ده‌ینه‌وه‌،
ئیّمەش گوتمان باشه‌، چاوەرپی برپاری ئیوه‌ ده‌کەین.

ئیّمە گه‌راینه‌وه‌ مأل و چاوەرپی وه‌لامی ئه‌وان بووین، ره‌قه‌می
خۆم دایه‌ باوکی زه‌ینه‌ب و گووتم چاوەرپی هه‌والین.

به‌یانی چووم هه‌ندیک له‌و خیزانه‌م کوڵیه‌وه‌. له‌و گه‌رانه‌م بۆم
ده‌رکه‌وت که‌ خیزانیکی گه‌وره‌ن و خاوه‌ن خزم و که‌س و
ناسیاوی زۆرن. له‌ویوه‌ چوومه‌ مزگه‌وت که‌می پشوو بده‌م و
نوێژ بکه‌م، ئه‌م مزگه‌وته‌ نزیکی مألێ کاک هەسەن بوو، دوو
پیاو هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ بیستم قسه‌یان ئه‌کرد. پیاویکیان گووتی:

بيستوومه زهينه بى كچى حهسهن خوازىنى هاتوه!

جا له ههمووشى خراتر، بى كهس و كارن، خوا دهزانى كين و چين!

جا چون كاك حهسهن كچ بهم جوړه كهسانه ئه دات؟!

كهس و كار به لاي ئه وه وه زور گرننگن، زور زهحمه ته پازى بى...

ئيتتر بهم قسانه زور بى تاقهت بووم، دواى نوږتى جهماعهت گه پامه وه ماله وه، بيرم له قسه كانى ئه م دوو پياوه ئه كرده وه. زور خه مى برا كه مم بوو.

ئه وه بوو بانگى داودم كرد و، گووتم:

برا كه م بو خوت به دواى كچى كى تر دا بگه رى، ئه وه سى روزه جوابيان نه داوينه ته وه، رهنگه كچه كه يان به نيازى شوو كردن نه بىت. داودى براشم زور كه له رهق بوو، گووتى:

شتى وا نابى، چون ئه بى جوابمان نه ده نه وه؟!

دلم نه ئه هات دلى بشكىنم و قسه ي ئه م دوو پياوه ي بو بگيرمه وه.

ئه وه بوو روزه يك داود چوو بو لاي باوكى زهينه ب و، پى گووتبوو: باوكى زهينه ب من داودم، دواى كچه كه تم كرد وهك

پیاو، بۆ وهلامتان نه داينه وه نه به لئی و نه به نه خیر؟!
کاک ههسه نیش پئی گوتبوو: جا بۆ خۆم به کهسیکی وهک تۆ
خه ریک بکه م؟!

بئی کهس و کار، خوا ئه زانی چۆن گه وره کراویت!
کچی خۆم ناده م به کهسیکی بئی خاوه ن...
که ئه م قسانه ی کرد، دلم بوو به پارچه پارچه و چاوم لیل بوون
قورگم پر بوو له گریان...

بئی وهلام رۆیشتم و چووم له پارکیکا دانیشتم گوتم بۆ من نه م
ئه ویست دایک و باوک و خوشک و کهس و کارم هه بیّت بۆ
نه م ئه ویست خیزانیکی گه وره باين؟
تاوانی من چیه، ئه وه قه ده ری خودایه...

خۆ هه موو کهس وهک یه ک نییه، نازانم چۆن به بئی بیر کردنه وه
ئه م قسانه ی کرد؟! به راستی ئه م جوړه که سانه و یژدانیان نیه...
دواتر هه لسام و به خۆم ووت: نه خیر نابئی قسه ی پیاوه کی وا
بمخاته گریان، نه من و نه هیچ بهنده یه کیش بئی خاوه ن نییه.
به لکوو خودای گه وره خاوه ن و کهس و پشت و په نای ئیمه یه.
ئه بئی ئه وه ی پئی نیشان ده م که هیچ کهس بئی خاوه ن نییه...

چونکه ئیمه بهندهی خالقین، ئەوهنه‌ی بیرم لی ئەکرده‌وه نه
ئەچووه می‌شکم که به زهینه‌یان گووتبی، ئەو کچیکی
تیگه‌یشتووه د‌ل‌نیام که بهو شیویه نه‌ده‌بوو گهر ئەو ئاگادار
بوایه؟!

ئیتەر بۆ به‌یانی ر‌ؤ‌یشتمه ده‌وام و، بریارمدا خۆم بچمه لای
زهینه‌ب و، هه‌موو شتیکی بۆ باس بکه‌م...

ئەو له ژووریک بوو، منیش له ژوریکی تری قاتی سه‌ره‌وه
بووم، چوومه خواره‌وه‌و له‌ده‌رگای ژووره‌که‌یانمدا، گووتیان:
فه‌رموو. چوومه به‌رده‌م زهینه‌ب و گووتم:

زهینه‌ب خان گهر ئینجازه هه‌بی‌ت ئەمه‌وی که‌می‌ک قسه
بکه‌ین...

ئەویش به ئاسایی وه‌ریگرت، گووتی: فه‌رموو.

گووتم: ببوره، ئەو شته‌ی ده‌مه‌وی باسی بکه‌ین، تایبه‌تییه.
ئەبی له شوینی‌ک دانیشین و قسه بکه‌ین.

گووتی: ببوره، له هه‌لسوکه‌وتی مندا نییه که به ته‌نیا له‌گه‌ل
پیاویکی نه‌ناسراو دابنیشم، گهر ر‌ازیت موژده‌ی هاو‌ر‌یشم
له‌گه‌لمان بی‌ت، ئاساییه. گه‌رنا هیچ.

گووتم: باشه کی‌شه نییه.

چووينه دهرهوهو لهسهر دوو كورسى دانىشتين، گووتم: خاتوو زهينهب، منيش فهرمانبهرم لهو فهرمانگهيه، نازانم ئاگادارى ياخود نا.

له راستيدا چونكه له يهك هوښه و له يهك ژوور نهبووين، بهدهگمهن كهوتبووه بهرچاوم، ههر بوږيه گووتى: ببوره تا ئيستا يهكهم جاره بتانبينم.

گووتم: نا ئاساييه و كيښه نيه. من ناوم داوده، به ويستى خودا و قهدهرى خودا وابوو، چهند جاريك كهوتيه بهرچاوم، منيش بهدهس خوم نهبوو، توم كهوته دلّوه.

برپارم دا چاوديريت بكهم، ماوهيهك چاوديريم كردى له ههلسووكهوت و باشى تو دلّيا بوومهوه.

پاشان برپارم دا بنيرمه خوازيښت بى ئاگادارى خوتان.

ههر بوږيه شهويك براكهم ئهمهد، لهگهّل براژنه مەريەم هاتن بو خوازيښنى تو. بهلام سى رۆژ بهسهر چوو مالى ئيوه هيچ وهلاميكيان نهبوو. كهچى ووتبويان دواتر وهلامتان ئهدهينهوه!

هاورپكهى زهينهب كه ناوى موژده بوو، يهكسهر پيكنهى و گووتى:

پيدهچى تو بهههله هاتى، دلّيام ژمارهيهكى ههلهت ليداوه،

چونكه ئەگەر زەینەب گیانم داخوازی بێت، یەكەم كەس من ئەیزانم، راستەوخۆ بە منی ئەلێ، چونكه چەندین ساڵەهاورپڤن نزیکترین و خۆشه‌ویست‌ترین هاورپڤم زەینەبە، شتی وام لێ ناشاریتەوه.

منیش گووتم ئێ بەشکووم لەم شتەیا حەزی نەکردبێ پیت بلی، زەینەب خان هاته جواب و پپی گووتم:

كاك داود تۆ هه‌له‌ی، من هیچ خوازیڤنیه‌كم نەهاتوو له‌م ماوه‌یه‌دا، له‌وانه‌یه‌ به‌هه‌له‌ ناردیڤتنه‌ ماییکی ترا!

گووتم: خاتوو زەینەب خۆ من منال نیم، تۆ بیركه‌وه له‌م زووانه‌ هیچ میوانیكتان نەهاتوو؟

ژن و پیاویك بن، ئافره‌تیکی به‌ژن مام ناوه‌ندو بالا پۆش و ئەسمەر بێت، له‌گه‌ڵ پیاویکی زه‌عیفی بالا به‌رز؟ ئەوان له‌م شیوه‌یه‌ بوون...

كه‌مێك وه‌ستاو بیرى كرده‌وه گووتی:

به‌لێ راسته‌كه‌ی، چەند رۆژ پێش ئیستا شه‌ویك ژن و پیاویك هاتن، دایكم گووتی: بۆ پرسیار كردن هاتبوون له‌ ناسیاویكمان، دیاره‌ خوازیڤنی كچه‌كه‌یان كرده‌بوون، گووتیان مه‌سه‌له‌كه‌ ئه‌وه بوو.

تیناگەم دایکم و باوکم چۆن مەوزوعیکی ئاوا لە من
ئەشارنەوہ ؟

گووتم: خاتوو زەینەب ھۆکارەکت پێ بلیم؟

گووتی: تۆ چوزانی ھۆکارەکە چییە؟

گووتم: چاک ئەزانم...

گووتی: دەفەرموو پیم بلی...

گووتم: خاتوون، من دواى ئەم سى رۆژە زۆر تورە بووم و گووتم
چۆنەبى ھیچ وەلامیکیان نەبى!

کاکە ھەر نەبى بلین کچەکەمان شوو ناکات و ئیتر براپەوہ.

بۆیە خۆم بۆ نەگیراو چوومە شوینی کارکردنی باوکت، پیم
گووت:

من داوادم ناردبوومە خوازیینی کچەکەتان بۆچی جوابتان
نەبوو؟ بۆچی ھیچ حیسابیکتان بۆ ئیمە نەکرد؟

ئەزانی چی وەلامدامەوہ؟!

گووتی: ئیوہ بى خواھەن، کەس نازانى چۆن گەورە کراون، کچ
نادەم بە کەسانیکى بى خواھەن...

بەلام خاتوو زەینەب، خۆشت ئەزانی کەس بى خواھەن نییە و،

پهروهردگار پشت و پهناو خاوهنی ئیمهیه...

ئیترا به دل تهنگیهوه گووتی: راستهکهن کاک داود، من لهجیاتی باوکیشم داوای لیبوردنه کهم...

بهس دلنیابن ئهویش هوکاری خوئی ههبووه، رهنگه کهسیک قسهیهک شتیکی وای له لا کردبی، گهرنا باوکیشم کهسیکی تیگهیشتووه شتی وا ناکات.

منیش گووتم: بهههرا حال، ئیترا ههرا ویستم راستیهکه بزانه، چونکه گومانم له لا دروست ببوو، پیم وابوو که تویمان ئاگادار نه کردۆتهوه...

گومانه کهشم راست دههراچوو، ههراچی بی نابی بابهتیکی وا که په یوهندی به داهاتووی تووه ههیه، لیتی بشارنهوه...

دهی من ئه پۆم، خوات له گه ل خاتوو زهینه ب.

گووتی: خوات له گه ل.

ههستام له سهرا میزه کهو، به دل گرانی پۆیشتم و، ئیترا سپاردهی خودام کردن.

مامه داوادم پیاویکی سپی پیستی سیسه که بوو، بالا بهرزو که شخه بوو، زۆر کچ ئارهزووی زهماوهندیان له گه لی ده کرد.

به لام، ئه وهی ئه و دهیویست جیاواز بوو، نه یئه توانی له بیري

بكات، ھەر زەينەبى لە خەيال دابوو، چونكە زەينەب كچىكى بەرپەشت و بەرپىز بوو، لە كارەكەيدا سەرکەوتوو بوو، لەكاتى خۆى ئەھات و لەكاتى خۆى ئەرپۆشتەو، تىكەلى زۆر كەس نە ئەبوو، تەنھا يەك ھاوړپى ھەبوو ئەویش موژدە بوو.

مامە داووم زۆر خۆشدەويست، پياوړكى زۆر باش بوو. ھەروەھا ئەویش ئىمەى زۆر خۆشدەويست. ھەميشە ديارى بۆ يوسف و ئىبراھيم ئەكړى و بۆى ئەھينان، ياخود لەگەل خۆى ئەبردن بۆ پياسەو گەران و، شارى يارى و ئەو شوينانە، ھەندىك جاريش منى ئەبرد.

مامە داووم بۆى گىرامەو ھەگووتى:

رۆژيكيان لە دەوام لەسەر كورسى دانىشتبووم و چايەكم لە دەست بوو، لە پر كەسيك لە پشت راھات و، گووتى:

ئىزن ھەيە؟

ئاوړم داىەو، بينيم زەينەب بوو، گووتم: فەرموو زەينەب خان. ئىتر دانىشت و گووتى: بە پيوستم زانى ھەندىك قسەتان بۆ بكەم.

راستىەكەى دواى قسەكانى ئيو، لە بابەتەكەم كۆليەو ھەو بە دايك و باوكەم ووت: كە شتيكى وا ھەيە، ئەوانيش گووتيان:

به‌لئی کچم له پیناو توو ئەم شتەمان شاردهوه، ووتمان با خۆی
بەم شتە سەرقال نەکات.

باوکم گووتی: کچم ئەوان بە عائیله‌ن، ئەو کۆرە تەنها بڕایەکی
هەیه، لەگەڵ عائیله‌ی ئێمە ناگونجین.

هەر ئەوه‌نەش نییه‌ لەتۆمان شاردهوه، تا ناخۆشی لە نێوانمان
دروست نەبێ، نەم دەویست بە هەڵە لە من تێبگه‌ی.

بۆیه‌ داوام لە دایکت کرد پێت نەلێ، تا ئەوکاتە‌ی لەم ماله‌
دەکوڵمه‌وه‌ و، بزانی کێنه‌ و لە کۆی هاتوون، بە‌لام ئەو هاتبوو
شوینی ده‌وام و، پرسیاری لە ئێوه‌ کردبوو...

ئێتر که‌سی‌کیش بە‌ خراپه‌ باسی توو له‌ لای باوکم کردبوو،
بۆیه‌ باوکم بە‌م بیانووه‌ توو ره‌وان کردبووه‌، هه‌چی باس نەکرد،
گووتی: ده‌زانی خێر لەم کاره‌دا نییه‌ و، ناخۆشی زیاتری له‌دوا
دیت، گەر له‌دوای بچین. بۆیه‌ هەر له‌ زوه‌وه‌ بڕاندمه‌وه‌...

منیش گووتم: به‌‌لام ده‌بوايه‌ شتەکه‌ ره‌وون بێته‌وه‌ ده‌بوايه‌ ئەم
که‌سه‌ له‌گەڵ من ره‌و به‌ره‌و بکه‌نه‌وه‌.

کاک داود، تکایه‌ له‌ ئێستاوه‌ به‌ردێک له‌سه‌ر ئەم بابەته‌
دابنین...

منیش گووتم: باشه‌.

هیچی ترم نه گووت و رپویشتم، ههر بیرم لی ده کرده وه،
ده مووت: ئاخو کی ئه وه نه رقی لی مه و به خراپه باسم ئه کات؟!
زور پرسیار له ناو می شکم دروست بوون...

ده مووت: ئاخو له بهرچی زهینه ب پی نه گووتم که سه که کی
بوو!

بوچی گووتی: بهر دیک له سه ر ئه م مه سه له یه دانیم؟!
دل نیام شتیک له مه یان هه یه...

نه م ئه زانی چی بکه م و له کی بیرسم.
به لام دواتر له بهر خاتری زهینه ب بریارمدا بیده نگ بم و،
پرسیاره کان له ناخم بنیژم. گووتم: ماده م ئه و وای پی باش بووه
با ئاوا بیّت.

ههر بویه وازم هی ناو چیتر به دوای بابه ته که دا نه چووم گوتم
گهر خودا بیه ویت و خیری پیوه بیت رپوژیک راستیه کان دهر
ئه که ون. ئه وه نه ده به سه بو من، که خودا ئاگاداره و هه موو
راستیه ک ده زانی!

مامه داو دم ئازاره که ی له ناخه وه شارده وه و ژیا نی ئاسایی خو ی
به ری ئه کرد. ئه وه نه ی له توانای دابا یارمه تی ئیمه شی ئه دا.

منیش قوناغه کانى خویندم به سهرکه وتووی ته واکردن، له کوتا
مه رحه لهی خویندنی ئامادهی بووم، پۆلی دوانزهی وئژهی بووم.
ههر لهو قوتابخانهیه بووم که من و شهوبۆ تیدا دهستمان به
خویندن کرد، هه موو رۆژیک یادگاریه کانم ئه هاتنه بهر چاو بۆ
ساتیکیش شهوبۆم له یاد نه کردبوو.

به یانیه ک هه لسام و خۆم گۆپی و چوومه دهره وه، له پر تاکه
پیلاییک کهوت به سهرما، بینیم باوکی هیوای دراوسیمان
په لاماری هیوا ئه دات و هیرشی ئه کرده سهر، به لام له جیاتی
ئه وهی پیلایه که بهر هیوا کهوی بهر سهری من کهوت.

باوکی هات و داوای لیبوردنی کرد لیم.

گوتم: کیشه نییه مامه گیان، شتی وا ههر ده بی.

ئیتەر گووتی ئه م کورپه لاساره ی من ئه وه سییه م سالیه تی، نه
دیاره دهرچیت نه دیاره تیا بچیت!

به س مه سروف به من ئه کاو یه ک ئیشیش ناکات...

گوتم گوئی مه یه ری مامه گیان، رۆژیک ههر دادی ئاقل بی.

رپیگای خۆم گرت و رۆیشتم، گویم لیبوو که سییک له دوامه و،
ههر ئه لئێ ئاره زوو ئاره زوو، ئاورم دایه وه، دیتم هیوا بوو.

گوتم تۆ شهرم ناتگری ئاوا له ناو کۆلان بانگم ئه که ی؟!

بەس ئەگەر دراوسېمان نە ئەبووی...

گووتى تخوا بمبوره بۆ ئەمپۆ پروویدا، گووتم داواى لیبوردن
لەمن مەكە، شەرم لەخۆت بكەوه!

باوكیكى ئاوا ماندوو خۆى بەدەس كارو كاسبیەوه هیلاكە،
كەچى تۆش باللات لەهى ئەو بەرز ترە، عەیب نییە بەتۆشەوه
هیلاك بى؟! بۆ ناخوینى؟! لەچیت كەمە؟!!

گووتى: كیشەم ئەوێه نازانم چۆن بخوینم، بەخوا لە
مەكتەبیكام هەمووی بە واستەو واستەكارى دەرئەچن، لە
داخى ئەوێا دەرسیشم بۆ ناكړی...

جا گوتم تۆ حەقت بەسەر ئەوان دا چییە؟!!

گووتى: تۆ بەس پیمبلى چۆن دەرئەچیت؟!!

چۆن ئەخوینیت ئاوا زیرەكیت؟! ماشاء الله.

گووتم: تۆش ئەتوانى زیرەك بیت، بەباشى وانەكانت بخوینە،
قەلەم و دەفتەر بەدەست بگرە و، برۆشوینىكى ئارام، هەرچى
گرنگە بینوسەوه و، لەبەرىكە. ئەركى رۆژانەت جیبەجى بكە،
ئەگەر هەموو شتێك لەكاتى خۆیدا بكەیت هیچ دوا ناكەویت
و، هەر شتێكىشت لا زەحمەت بوو، داوا لە خودا بكە بۆت
ئاسان بكات.

ووتى: زۆر چاكە، زۆر سوپاس بۇ ئامۇژگارىيە كانت ئارەزوو.

رۆيشت منىش رۆيشتىمە قوتابخانە، كە گەرپامەوۈ مائەوۈ، چووم
نام خواردو پاش كارەكانم ئەم پرووداۋەم بۇ دايكم گىپرايەوۈ،
گووتم: دايكە باش بوو سەرم نەشكا! بەخوا پىلاۋەكە زۆر رەق
بوو.

دايكم گوتمى بەخوا ئەم پىاۋە ناحەقى نىيە، زۆر ھىلاكە بەدەس
مناۋەكانىيەوۈ، خودا كاريان بۇ ئاسان بىكات.

ئەم ئافرەتەشى رۆژ تا ئىۋارە لەبەر دەرگايە، بەزەيى بەم
مىردەي نايەتەوۈ، بەس لەدۋاي قسەي ئەم و ئەوۈ! زۆر سەيرە.

گوتم دايكى ھىوا ئەللى؟!

گوتمى بەللى كچم، ئى تۆ كات بۇ منال تەرخان نەكەي و، فىرى
ژيانىان نەكەي، ھەر ئاۋايان لى دەرئەچىت، بەداخەوۈ...

منىش گوتم وايە دايكە گيان، بەراستى بەداخەوۈ، خودا
ھىدايەتيان بدات.

شەۋىك لەگەل مامم چووينە دەرەوۈ بۇ پىاسە و ھەوا گۆرپىن.

مامم گوتمى: ئەزانى ئارەزوو گيان نزيكترين ھاۋرپىم لە پشتهوۈ
لېمىدا؟!

گووتم: چۆن مامە گيان! چۆن شتى وا ئەبى؟ ھاۋرپىكان چۆن

شتى وا بەرامبەر يەكترى ئەكەن؟!

ووتى: بېگومان ئارەزوو گيان شتى زۆر خراپترىش ئەكەن بۆ
بەرژەوہندى خويان، ھەندى كەس ئاوان خۆ پەرست و
خيانهتكارن.

ئىتر داومەتە دەست خودا، گوتم مامە باسى كامە ھاوپىت
ئەكەي؟

گوتى باسى زياد ئەكەم، ئەوہى لە دەوام لەگەلم بوو، ئەوہى زۆر
بروام پىي ھەبوو نزيكترين ھاوپىم بوو!

لەلاي باوكى زەينەب بە خراپ باسى منى كردبوو، ئەوكاتەي
كە ناردبوومە خوازىنى زەينەب بۆ ئەوہى كچەكەم پىي نەدەن!
چونكە خۆي بە تەماي لە زەينەب بوو، منيش نەمزانى بوو...

بېگومان باوكى زەينەبىش برۆاي كردبوو، چونكە گوتبوويان
نزيكترين ھاوپىمە.

ئەوہ دوينى لەگەل زەينەب ھاوسەرگىريان كرد، بۆيە زانيم!

ئىتر بەراستى زۆر بىي تاقەت بووم، ناتوانم چىتر برۆمە
دەوامىش، واز دەھينم!

زۆرم پىگوت: مامە گيان وامەكە، خۆپاگر بە، بىي سوود بوو،
ئەو برىارى كۆتايى خۆي دابوو.

مامم بەم ږووداوه زور تېکچوو بوو، چوونکه زور کارى لیکرد
بوو. ناحه قيش نه بوو، چونکه له لايه نزيکترين و
خوشه ويسترين هاوړې خيانه تى لیکرابوو!

له پېناو کچېک بوختانى بو هه لېه سته بوو، له لاي باوکى
زهينه ب! زور به داخه وه...

مامه داودم گووتى: بوم ږوون بووه زهينه ب بوچى نه يده ويست
بزانه که سه که کييه، تاوهک و زياتر نازار نه چيرم...
نه يده ويست بزانه نزيکترين هاوړېم که به خه يالېشما
نه دهات، به خراپه باسم بکات!

به لام ئيتر کردى...

مامم دواى زانينى هم شته، برياريداو گووتى: نامه وي چير
دهموچاوى زياد بينمه وه، تنها له پېناو خوداش گردهنى
نازادې...

به لام ئيتر هاوړپيه تى کردنى که سيک له پشته وه ليت بدات،
زور زه حمه ته بو من، بويه نه بينمه وه باشته، ئيتر منيش به
وازهينانم و دوور که وتنه وهم ليى، سزاي نه ده م!

بيدهنگى و ئيهمال کردن، باشترين وه لامى من نه بيت بو نه،
مامم هر نه وساته پيى واوو، ده بى دوور بکه ويته وه و سه فەر

بکات بۆ دەرەوہی وولّات، چوونکہ ئاوا باشتەر ئەبوو بۆی.

من زۆر حەزم بە کتیب خویندەوہ دەکرد، سەرەپای
وانەکانیشم، شەوانە نیو سەعاتیک کتیبم ئەخویندەوہ.

شەویکیان لەحەوشە دانیشتبووم، کەش و هەوا زۆر خۆش بوو،
مانگە شەو بوو. منیش دەسم کرد بە کتیب خویندەوہ، لەپەر
یەکیک لەدەرگای دا، گووتم کییە؟

گووتی: ئارەزوو گیان منم.

زانیم کە دەنگی مامم بوو، چووم دەرگام کردەوہ و، هاتە
ژورەوہ.

گووتی: کچم ئارەزوو ئەوہ چیه کە ی لەدەرەوہ؟

گووتم: مامە گیان کتیب ئەخوینمەوہ بەهاورپیەتی مانگ،
سەیرکە چەند جوان و پووناکە!

گووتی: وایە ئارەزوو گیان، خۆشت هەر ئەلێی مانگی
نازدارە کەم...

گووتم: سوپاس مامە گیان.

مامە داوادم لێی پرسیم، گووتی:

ئارەزوو گیان کە خویندنت تەواو کرد بەنیازی بیت بەچی؟

ئامانجت چىيە بۇ داھاتوو؟

گوتم گەر خودا تەمەنى دام، منىش ئەمەوى بىمە مامۆستاي
قورئان ووتنەو، (وہ کوو دايکم).

شەھادەو شت بەلامەوہ گرنگ نىيە، گووتى:

کچم شەھادەيەکت ھەبى ھەر بۆخۆت باشە، گووتم: راستە
مامە، ئەوہشيان باشە.

گووتى: ئامانجى ترت ھەيە؟

گووتم: مامە گيان بىرۆكەيەكم ھەيە ئەمەوى كتيبخانەيەكى
خنجيلانەم ھەبى، دوور بىت لە ژاوە ژاوى شار، شوينىكى ئارام
بى، باخچەيەكى لەپيشەوہ بىت، خەلكى بىن و بە مېشكىكى
ئارام لەوى كتيب بخويننەوہ.

گووتى: باشە ئارەزوو گيان، بىرۆكەكانت ناوازەن كە كاتى خۆى
ھات يارمەتيت ئەدەم.

ووتم: سوپاس مامە گيان.

مامم زۆر بىزار ديار بوو، گوتم مامە بىتاقەت ديارى!؟

گووتى زۆر بىزارم ئەمەوى برۆم جەويك بگۆرم. گووتم: بۇ كوى
مامە؟

گوئی هاتوم له گهڵ باوکت قسه بکه، با بچینه ژووره وه باسی
ئه کهم.

چووینه ژووره وه، سلاوی له باوکم و دایکم کردو دانیشته. دواي
هه وال پرسین، گووتی:

براکه م ئه حمه د ماوه یه کی زۆره، هه ندیک پاره م پاشه کهوت
کردوو به بۆ خۆم، ئه مه وی ماوه یه ک برۆمه ده ره وه.

باوکم گووتی: ئه ته وی براکه ت به ته نها جیبیلی؟

گووتی: براکه م به یه کجاری نارۆم، ته نها سه فه ری که و
ئه که پیمه.

باوکیشم گووتی: باشه به دلی خۆت بکه.

داود، چۆنی به باش ئه زانی وابکه، ماده م هه ز ئه که یت سه فه ر
بکه یت، ریگریته لی ناکه م.

ئیت ئه وه بوو، دواي دوو رۆژ پيش سه فه ره که چوو سه یاره که شی
فروشت و، هه ندیک پیداویشته شی ئاماده کرد، له گهڵ جانتا
گه وه که ی تایبه ت به سه فه ر.

شه ویک پيش رۆیشته نه که له مالی ئیمه بوو، تا دره نگ، بۆ
خودا حافیزی هاتبوو، زۆر دلمان پی ته نگ بوو به و رۆیشته نه ی

به ته مابوو، به لّام نه شمان ئه توانی پئی بلیین مه پّو، چونکه
برپاری خوی دابوو. دیار نه بوو که چهند ئه مینیتته وه، گووتی:
خه متان نه بی هه رکات ههزم کرد ئه گه پیمه وه، تکایه به باشی
ئاگاداری خوتان بن...

ئیمهش دوعای خیرمان بو کردو به پیمان کرد. ئیتر من و
یوسف و ئیبراهیمی توند له باوهش گرت و، گووتی:
ئاگاداری خوتان بن و وانه کانتان به باشی بخوین...

ئیمهش به چاوی پر فرمیسکه وه گوتمان: به سه ر چاو مامه
گیان. ئیمه ته نها ئه ومان هه بوو له م شاره، زور به پوشتنی
دلگران بووین.

مامم به باو کمی گووت:

کلیله کانی ماله وه ئه دهم به مام سه عیدی جیرانمان، دواپی له
ئه و وه ری گره وه، گووتی باشه داود گیان خه مت نه بیت.

برپار بوو مامه داودم سه عات ۷ی به یانی به پری بکه ویت.

ئیمهش کاترمیر ۷و نیو بوو، نانی به یانیمان ئه خوارد!

له و کاته یا باو کم ته له فونیکی بو هات، گووتیان:

دەبوايە ئىستا براكەت لىرەبا، چوونكە فرۆكەكە بەرپىدەكەويت
و براكەت لەسەفەرەكەى جىدەمىنىت.

باوكم گوتى رەنگە لەخەو مابى، ھەر ئىستا پەيوەندى پىو
دەكەم، گووتيان:

زۆرمان پەيوەندى پىوەكرد، بەلام داخرابوو. رەقەمى تۆمان لە
ھاوړپىيەكى وەرگرت، باوكيشم كەمىك تاسا!

گوتى باشە ھەر ئىستا خۆم ئەرۆمە لای، بزەنم چ باسە.

ئىمەش گووتمان باوكە با ئىمەش بىين، گووتى: نا پىويست
ناكات، ئىوہى بۆچىيە. ئەرۆم خەبەرى ئەكەمەوہو تەواو.

ئىتر ئەوہبوو باوكم چوو بۆ مالى مامە داود، باوكم گووتى:
كاتىك چووم زۆر لەدەرگامدا دەنگى نەبوو، مام سەعیدیش
ھاتە دەرەوہ لە مال، گووتم: مام سەعید داودى برامت نەبىنيوہ؟
كليلو شتى واى داوہ بەتۆ؟ گووتى: نا كورم، ئەرۆ ھەر نەم
بىنيوہ، تەنھا دوينى بىنيم.

گووتى: گەردەنم ئازادكە.

منیش سەرم سورما...

دەرگا لە ژوورەوہ شيش بوو، ناچار خۆم لەسەر دیوار ھەلدايە
ژوورەوہ، كە چووم دەرگا كەى تر كراوہ بوو، چوومە ژوورەوہ و،

هەر هاوارم ده کرد ده مووت: داود، داود، وه لام نه بوو!

چوومه ژووری خه وتنه که ی، بینیم له ژیر پیخه فه که ی چاوه کانی
داخرا بوون، وامزانی خه وتوو هەر بانگم ئه کرد، شه قم لیی
ئه دا، دهنگی نه بوو. دواتر لیفه که یم هه لداوه، بینیم له ناو
خوینه گه وزاوه، ئیتر پیش چاوه کانم رهش هه لگه ران و زه ختم
دابه زی و، که وتمه سه ر عه رز، پاش که میک به هوش خوم
هاتمه وه و، هه لسامه وه.

ئه وه نه گووتم: برا که م، برا که م، هه سته...

له باوه شم گرت، جه سته یه کی ساردو سړی بی گیان بوو!
دواتر هاوارم کرد: مام سه عید، مام سه عید. چووم ده رگام
کرده وه مام سه عید هاته ژووری و، گووتی:

چی بووه ئه حمه دی برام؟ ئه وه بو جه سته ت هه موو خوینه!؟

ئاماژهم بو ژووره وه کرد، چووه ژووره وه و ئه ویش بینی. زور بو ی
گریا و، گووتی: برا که م ئه وه کاری کییه؟ گووتم نازانم چ
نامه ردیکه دهستی چووته خوینی...

ئیترا په یوه ندیمان به پولیس و نه خوشخانه وه کرد و، هاتن
تهرمی برا جوانه که میان برد، منیش هەر له شوک دابووم، هەر
له بهر خوم ده مگووته وه: ئه و ده رویشته بو سه فەر، ئه و به نیاز

بوو بروتاه دهرهوه، وهكوو شيتم لي هاتبوو...

هر دهمگوت: خدایه ئارامیم پی بیهخسه، عهقلم
سهلامهتکه. جهنابی لیکوله ر هات و، گووتی:

بمان بهخشن، چونکه ئیوه لهسهر پرووداوه که بوون لهگهڵ ئەم
مامهیه، ناچارین ووتەتان لیوهەرگرین. من و مام سهعیدیش
چیمان بینی و، چۆن بوو، گیرامانهوه...

گووتیان: بهتەنها سهفهری ئە کرد؟

گوتم نا هاورپیه کیشی لهگهڵ بوو، بریار بوو پیکهوه برۆن.
رهقهه و زانیاری ئەو هاورپیه مان پێدا، دیاربوو کهوا ئەو سهر
فرۆکه کهوتبوو، رۆیشتبوو.

ئیتەر ئیمهیان رهوانه ی ماله وه کرد و، گووتیان:

هر زانیاریه ک هه بی ئاگادارتان ئەکهینهوه، بی خه مبن...
گومانتان له کێ کرد پیمان بلین. ئیمهش گووتمان: باشه.

ئهژنۆم شکاو توانای رۆیشتنم نه بوو، زۆر به بی وێژدانی
سینگى براکه میان دابوو بهر چهقۆ، تا گیانی سپاردبوو...

پاش نیوه رۆ بوو، ئیمهش هر بی خه بهر بووین، دایکی هیوا که
رۆژ تا ئیواره له کۆلان بوو، ههواله کان زوو دهگه یشتنه لای.

هه‌واله‌كه بـلاوبـويـه‌وه، داـيـكـي هـيـواش خـۆي كـرد بـه مـاـلـمان و
بانگـي داـيـكـمـي كـرد: كـچـي مـهـريـهـم مـهـريـهـم، تـۆ لـهـكـوي
خـه‌وتـوي؟!

دايـكـم خـه‌ريـكـي دـه‌رس گـوتـنـه‌وه‌بوو بـه قـوتـايـيـه‌كانـي، هـاتـه
خـوارـه‌وه و، گـوـوتـي:

هـيـواش هـيـواش هـاـجـه‌ر، ئـه‌و هـات و هـاوارـه چـيـه!

نازانـي كـۆمـه‌لـي قـوتـايـيـم هـه‌يه دـه‌نگـت نـزم بـكه‌وه، گـوـوتـي: كـچـي
تـۆ وـه‌ره خـوارـه‌وه قـيـامـه‌ت هـه‌لـساوه، كـچـي شـووبـراكه‌تيان داوه‌ته
بـه‌ر چـه‌قـۆ...

هـه‌ر لـه‌گـه‌ل بـيـستـنـي ئـه‌م هـه‌والـه جـه‌رگ بـرـه، داـيـكـم هـۆشـي
لـه‌خـۆي نـه‌ماو، لـه‌سـه‌ر قـادـرـمـه‌كان كـه‌وتـه خـوارـه‌وه، نـه‌م ئـه‌زانـي
بـير لـه داـيـكـم بـكه‌مـه‌وه يان لـه مـامـم!

رـه‌ق وـه‌ستا بـووم، تـووشـي شـۆك هـاتم، دـواتـر پـوورـه هـاـجـه‌ر پـيـي
گـوتم بـۆ رـه‌ق بـووي كـچـي؟

وـه‌ره يـارـمـه‌تـيـم بـده نـايـنـي داـيـكـت لـه‌هـۆش خـۆي چـووه؟

مـنـيش لـه‌تاو ئـازـاري خـۆم هـيـرشم كـرده سـه‌ر پـوورـه هـاـجـه‌رو،
گـوـوتم: بـه‌هـۆي تـۆوـه‌يه، خـۆشـت دـه‌زانـي چ قـسـه‌يه‌كت كـرد، هـه‌والـ
هـيـنان بـه‌م شـيـوه‌يه دـه‌بـيـت؟ سـه‌يركـه داـيـكـم بـه‌هـۆي تـۆوـه

بوراوتهوه.

گووتی: من چووزانم دایکت بهرگه ناگریت، ئیتر منیش ئاوا لهدهوم دهرچوو، ئیستا کهی کاتی ئەو قسانهیه، وازیینه!

با دایکت بیهین بۆ نهخۆشخانه، ههر چهند بانگی دایکم کرد و، ئاومان به دەم و چاوی داگرد، سوودی نهبوو. ناچار بردمانه نزیکترین نهخۆشخانه و، ئاویان خسته سهرو دهستیان کرد به پشکینیی، ووتیان: بۆچی بوراوتهوه؟ چ نهخۆشیه کی ههیه؟

گووتم: هیچ نهخۆشی نییه، تهنه ههوالیکی کت و پرمان پی گهشت، لهبهر ئەوه بوراوتهوه.

دکتۆر گووتی: کهواته یان زهخت، یان نهخۆشی دلێ ههیه، بۆیه بهرگهی ههواله کهی نهگرتوو.

دهستیان کرد به پشکینین بۆ دایکم، نهم ئەزانی چیبکه، تهنه پووره هاجهرم لایوو، له تهلهفۆنی نهخۆشخانهوه پهیوهندیم به خاله ئومیدهوه کرد و، ئاگادارم کردهوه. بۆیه باش بوو ئەوان هاتنه لایمان، نهم ئەتوانی بهتهنها بهرگه بگرم.

ئوهبوو پشکینهکان دهرچوون. دکتۆر بانگی کردین گووتی:

مهشلهژین، نهخۆشیه کهی له سههرهتادایه، باش بوو زوو ئاگادار بووینهوه. بهداخهوه دایکتان نهخۆشی دلێ ههیه، بۆیه بهرگهی

خەم و ناحۆشى زۆر ناگریت. ھەوالى ىكت و پر بۆ ئەو ترسناكه،
بەتايىبەتى ھەوالى مردن.

گوتىم: بەللى دىكتور، ھەر ئەمپرۆ ھەوالى مردنى مامە داودمان بۆ
ھات، بە پروداويكى دلى تەزىن.

گوتى: كەواتە ئەمە ھۆكار بوو بۆ بوورانەوھى دايىكتان و
دابەزىنى فشارى خويىنى، چارەسەرەكان وەربىگرن و لەكاتى
خۆى دەرمانەكانى پىبدەن، و ئەوكاتەى ئاوەكەى تەواو بوو،
برۆنەوھە. تا شەو لە نەخۆشخانە ماينەوھە، كاترەمىر ۱۰ى شەو
بوو گەراينەوھە ماللى.

دواى تەواو بوونى پشكىنى دادوھرى بۆ لاشەى مام، چووين
ھىنامانەوھە، و لە مزگەوت شووشتيان و نوپريان لەسەر كرد و،
ناشتيان.

مەرگى مام ھەموومانى تاساند، كۆلانەكەمانى ھەموو
تاساندبوو، پرسىارى زۆرى لە مېشكى ھەموومان جى
ھىشتبوو. وەك: كى كوشتى؟ بۆچى كوشتى؟ چۆن كوشتى؟

بى ئۆقرە بووين بۆ زانىنى ئەمانە، دواى سالىك لىكۆلىنەوھى
وورد لە دۆسىھى مام، تاوانبار ئاشكرا بوو، و دانى بە
تاوانەكانى دانا لە دادگا. لىدوانەكانى تاوانبارى كوشتنى
مام بەم شىوھىە بوو:

من ئەرکان ئىسماعیل، ھاورپى نىزىكى خوا لىخوشبوو داود
حەسەن، دان بە تاوانەکانم دادەنىم.

رۆژيکیان لەگەڵ داود دانىشتین، بوخۆمان ھەندىک دەردە
دلمان کرد. داود پىي گووتم: دەمەوى سەفەر بکە م بو
ماوھىەک برۆمە دەرەو.

منیش گووتم: چۆن سەفەريک براکەم؟!

بەقاچاغ ئەرۆي؟

گووتى: نەخیر ھاورپىکەم. ھەندىک پارەم کۆکردۆتەو و
ئۆتۆمبیلەکشەم ئەفرۆشم و، ئەرۆم بو ئەلمانیا.

ئەمەوى بوخۆم پشوویەک بە رۆح و مېشکم بەم، لیرە زۆر
بىزارم...

منیش گووتم: بەتەنھای؟

گووتى بەلێ ھەر خۆم.

گووتم: دە زۆر چاکە، بەخوا داودی برام، منیش زۆر بىزارم،
کەواتە منیش لەگەڵ تۆدا دیم.

داودیش گووتى: ئاخر برام پارەي زۆرى دەویت، ھەروا ئاسان
نییە!

گووتم: کیشه نییه باوکم زهویه کی ههیه، گووتی: هه رکات
ویستت بۆت ئەفرۆشم و ژنت بۆ پێ ئەهینم.

منیش ئەلیم بابە، ئەمهوی برۆمه دهرهوه کار بکه، که
گه پامهوه ئەوکات ژن ئەهینم.

داودیش گووتی: زۆر چاکه، کهواته له سهفه ره کهم به تهنها نیم،
زۆر دل خۆشم.

ئیتەر ئەوه بوو منیش چوومه لای باوکم و، داوام لیکرد زهویه کهم
بۆ بفرۆشیت، چونکه ئەرۆمه دهرهوه له گهڵ هاوپییه کم. که
ئهمه یان بیست سهریان سورماو، گووتیان:

دهرهوه ی چی؟! باسی ئەو شته مه که، شتی وا نابیت.

چ کارت ههیه له دهرهوه ی وولات؟ ئەم زهویه م بۆ کاتی تهنگانه
داناوه، که پێویستمان پێی بوو، ئەیفروشین.

منیش گووتم: ئی ئەوه پێویسته، ئەرۆم کار ئە کهم له دهرهوه، بۆ
ماوهیه ک لهوی ئەبم و ئەگه پیمه و...

دایکم و باوکم به هیچ جوړی رازی نه بوون، کردم به شه پر
له گه لیان، ئیتەر باوکم له مال دهری کردم و، گووتی:

برۆ تا ئاقل نه بی، نه گه پیتته وه ئەم ماله.

منیش سهفه ری خاریج له میشکمی دابوو، بیروکه یه کی

شەيتانى ھاتە ناو مېشكەم و بېيارمدا شەويك پېش بېرۆين،
بېچم ھاوړپېكەم بكوژم و، پارەكانى ھەلگرم و بېرۆمە دەرەوہ.
ئەوہتا ئېتر وام كرد، شەويك پېش رۆيشتن چوومە مالى
داودى ھاوړپېم، نيوہ شەو بوو، بەشەرى خوا لەدەرەوہ نەبوو،
دنيا كس و مات بوو!

بەھەر جۆرپېك بى، خۆم گەياندە ژوورەكەى و سەيرم كرد
خەوتووہ، ئېتر لەناو خەودا بە چەقۆ كوشتەم و كۆتاييم بە ژيانى
ھينا.

ئەوہتا ئەمەش ھاوړپې!

مامم بۆ دووہم جار ھەلەكەى دووبارە كردەوہ و، متمانەى بە
ھاوړپېكەى كرد، بەمەرگى خۆى باجەكەيدا!

ئېتر من قۇناغى خویندەم تەواو كرد و، بە نمرەيەكى باش
دەرچووم، (سوپاس بۆ خوا).

فۆرپم پېر كردبوويەوہ، چاوەرپى ناو گەرانەوہ بووم، ئېتر رۆژەكە
ھات و، ناوہكان گەرانەوہ. منيش چووم سەيرى ھى خۆمم كرد.

لە بەشى زمان وەرگىرابووم، چوار سالى زانكۆ چاوەرپېم بوو..

سەرەتاي دەوام دەستی پیکرد، چووم بۆ زانکۆ و، لەوی چەندین
هاورپی نویم ناسین.

رۆژیک لەپر چاوم بە هیوای جیرانمان کەوت!

سلاوم لیکرد و، گووتم: تۆ چی ئەکە ی لێره؟

گووتی: منیش لێره وەرگیراوم، لە بەشی زانسته شەرعییەکان.

گووتم: پیرۆزه، لەکۆتایدا سەرکەوتوو بووی.

گووتی: بەلێ، (سوپاس بۆ خوا)، لەو ساتەوێ ئامۆژگاریت
کردم، دەستم پیکرد. دەستم بە ژيانیکى نوێ کرد...

ووتم ئامۆژگارییهکان زۆر سادە بوون، بەلام وادیاره
بەرھەمیکی باشی ھەبوو، کەواتە دووبارە پیرۆزه. ئەویش
پیرۆزبای لیکردم و، چوو ە رێگای خۆی.

بەیانیهک لە خەو ھەلسام و، خۆم ئامادە کرد بۆ زانکۆ، چوومه
دەرەو، چاوەرپی پاس بووم. ئیتر ئەو بوو کچیکی بچووکم
بینی بەپیش من دا رۆیشت و، کارتۆنیک کلینکسی لەدەست
بوو، جلیکی شرو دراوی لەبەر بوو، لەدواى رۆیشتم و گووتم:

کچی جوان، چی ئەکەیت؟

گووتی: ئەپۆم کلینکس ئەفرۆشم.

گووتم: بۆچی؟

گووتی: بۆ پارە پەیا کردن.

گووتم: باشە بۆ کەسی تر نییە کار کات لە جیاتی تۆ؟

گووتی: با براکەشم کار ئەکات، پێلاو سبوع ئەکات لەناو بازار.

کەمیک بیرم کردەووە زانیم کە باوکیان نەماوە، بۆیە گووتم:
ئەه دایکت؟

گووتی: دایکم نەخۆشەو لەناو جیگا کەوتوو.

گوتم مالتان لە کوێیە؟

گووتی: لەسەری کۆلان.

گووتم: کەواتە لە کۆلانی ئیمەن؟

گووتی: بەلێ.

گووتی: دادە تۆ ناوت چییە؟

گووتم: ناوم ئارەزووە.

گووتی: ناویکی چەند جوانە!

گووتم: تۆ جوانتری ئازیزە کەم.

ئەه تۆ ناوت چییە؟

گووتی: ناوم بهسۆزه.

گووتم: باشه ئیستا من پیویستم بهم کلینکسانهیه، بهچه‌ند
ئه‌یان فروشی؟

گووتی: دانه‌ی هه‌زار دیناره.

ده‌دانه‌ی پیبوو، منیش ده هه‌زارم پێداو کلینکسه‌کانم هه‌موو
لی کړی و، گووتم:

ئیستا بگه‌رپوه ماله‌وه و، چاودیږی دایکت بکه.

گووتی: باشه.

زۆر دڵ خوش بوو، منیش دلم له‌و خوشتربوو، چوونکه مروقی
چاکه‌کار، به چاکه‌ دلی خوش ئه‌بیّت...

چوومه کۆلیژ و کلینکسه‌کانم له ده‌ست شۆره‌کانی زانکۆ دانا،
تا هه‌ر که‌س پیویستی پیی بی، به‌کاری بیی.

له کاتی گه‌رانه‌وه‌م بۆ مال، پیش ئه‌وه‌ی برۆمه ژووره‌وه،
راسته‌وخۆ چوومه سه‌ری کۆلان و، پرسیارم له مناله‌کانی
گه‌ره‌ک کرد، گووتم: کامه مالی بهسۆزه؟

ئێتر نیشانیان دام و چوومه ژووره‌وه، بهسۆز گیان ده‌رگای لیم
کرده‌وه، که چووم بینیم دایکی له‌ناو جیگا که‌وتبوو. سه‌لامم
لیکردوو گووتم: من هاوړپی بهسۆزم.

ئەویش بەخیرھاتنی کردم. گووتم: پووره تو چیتە؟ بۆ ناچیت بۆ
نەخۆشخانە؟

گووتی: ھەردوو تەنیشتەکانم ئازاریان ھەیە، توانای
نەخۆشخانەمان نییە و، دەستکورتیت و ھەژارین...

ئیتەر ئەو ھەبوو رۆژی دواتر لەزانکۆ ئاگاداریم ھەڵواسی بۆ
دایکی بەسۆز و، داوای یارمەتیم کرد. سوپاس بۆ خودا چەند
کەسیک بەدەم داواکاریەکم ھاتن، یەک لەوانە ھیوای
دراوسیمان بوو.

بە یارمەتی یەکتەر، دایکی بەسۆزمان ناردە نەخۆشخانە و،
براکی بەسۆز و بەسۆزیشمان ناردە قوتابخانە.
زۆر دوای خێریان بۆ کردین...

ئیتەر لەباوکی بەسۆزەو، پارچە زەویەکیان بۆ مابووێو، وەک
میرات وەریان گرتوو، دایکی بەسۆز داوای لێکردم بۆ
بفروشم.

ناوێشانى زەویەکی پێدام و، منیش رۆژیک لەگەڵ باوکم
چووم سەیرم کرد. شوێنەکم زۆر بەدڵ بوو، ئیتەر ئەو ھەبوو
چوومەوێ لای دایکی بەسۆز و پێم گووت:

دایکی بەسۆز، بیروکەیکەم ھەیە، ئەمەوێ ئەو شوێنە بکەم بە

کتیبخانه، به لام پاره‌ی ته‌واوم نییه تا لیتی بکرم، به لام ئەتوانم
له قازانجی کاره‌که‌م، مووچه‌یه‌کی مامناوه‌ندت پی بدهم، تا
خۆتی پی به‌پۆه ببه‌ی، گهر سه‌برم لی بگری و، چاوه‌پیی بکه‌ی.
به‌م قسه‌یه‌ی من زۆر دل خوش بوو، گووتی:

کچه‌که‌م پیشکەشت بی، تو ئەوه‌نه هاوکاری منت کرد، من چۆن
رازی نابم!

گهر له‌بهر داهاتوووی مناله‌کانم نه‌بوايه، هیچ پاره‌یه‌کم لی
وه‌ر نه ئەگرتی.

ئه‌وه‌بوو به‌ په‌له‌ چوومه‌وه‌ مال و، باوه‌شم به‌ دایک‌مدا کرد و
گووتم: دایه‌ گیان خه‌ریکه‌ له‌ ئامانجه‌که‌مان نزیک ئەبینه‌وه،
هه‌م کتیبخانه و هه‌م چیشتخانه و، هه‌م هوڵی خویندنی
قورئان. تو رات چیه؟ دایکم له‌ خوشیا هیچی بو نه‌ئه‌وترا، زۆر
دل خوش بوو.

ئه‌وه‌بوو دوا‌ی چهند سالی‌ک پرۆژه‌که‌مان ته‌واو کرد به
هاوکاری یوسف و ئیبراهیمی برام، و له‌گه‌ل کاک هیوا‌ی
دراوسیمان، ئەویش زۆر هاوکارم بوو له‌ کاره‌کان...

دوا‌ی ته‌واوبوونی زانکۆ، بریارم دا‌بوو ده‌ست به‌ کاره‌کان بکه‌ین
و، بیکه‌ینه‌وه. پێویستمان به‌ پاره‌ بوو، بۆیه‌ چاوه‌پیی کاتی

گونجاو بووین بۆ دروست کردنی بینایه که، زیږه کانی دایکم
فروشت، له گهڼ هه موو پاره کوکراوه کانی باوکم و براکانم.

شه ویکیان له ده ره وه دانیشتبووم، به دلایی پر ئومیده وه خه یالی
جوانم نه کرد بۆ داهاتوووم. (دایکم نه کهم به به پږیوه بهری
کاره کانم، براکانم وه زیری دهسته راست و دهسته چهپ.
باوکیشم راویژکاری گشتی).

ئینجا له گهڼ خۆم پئی نه کهنیم، ئیتر قسه کانی دایکم نه هاتنه وه
یادم، له گهڼ سهیر کردنی مانگ.

ههروه ها مامیشم (به ره حمهت بئی)، زۆر چهزی نه کرد هاوکاریم
بکات، به لام قسه مهت نه بوو. ئیتر داوام له خودا کرد
موعجیزه یه کم بۆ بنیږیت و، بتوانم دهس به کاره کانم بکه م و،
خزمه تگوزاری پیشکهش به بینایه کهم بکه م.

قاتی یه که می کتیبخانه یه، پیشه کهشی باخچه یه کی
خنجیلانه یه، ههروه ها قاتی دوو وه می چیشته خانه یه، قاتی
سییه میش هوښکی فراوانی کراوه و پرووناک بۆ فیږخوازان
قورئان.

سه ره تا وام نه زانی خه ونه کهم هه رگیز نایه ته دی، به لام به پروا
به خۆبوونم زۆر ئاسان بوو! له هه مووی گرنگ تر، خودام له
پشت بوو. ئیتر هه لسام و چوومه ژووره وه، گووتم:

با پيش ئه وهى بخهوم بچم دهستى دايك و باوكم ماچ بكهـم.

گووتم: دايه، دايه، له كوئى وا دهنگت نايه؟

چوومه ژووره كه يان، بينيم دايكم له سوژدهدا بوو، گووتم:

ئاي دايه گيان، تا دوعاو پارانه وه كانى تو هه بن، هيچ شتيك مه حال نيه. كه ميك چاوهرپم كرد، دهنگى نه بوو. ئيتـر دهستيكم بو برد، جهسته ي بي جووله بوو!

سه ره تا گووتم بوراوه ته وه، دواتر زانيم دايكم له سوژدهدا وه فاتى كرد بوو، سبحان الله چ مردنيكه! چ خوش حاله كه كه له سوژدهدا بگهريسته وه لاي پهروه رديگار!

زور گريام و هاوارم كرد، تووند له باوه شم گرت، چاوه كانى بو ئه بهد داخران و ئيتـر زانيم ته واو، من بي دايكم.

باوكم و براكانيشم به سهر سهرمه وه بوون و، له گه لم ئه گريان، به لام داخى گرانم ئيتـر ئه وه كو تا ييه كه ي دايكم بوو.

ماوه يه ك به سهر مردنى دايكم تيپه رى، ئه و گه پرايه وه بو لاي يه زدان، ئيمه شى نوقمى ته نيائى كرد، دووباره ئه م ئايه ته پيرۆزه م هاته وه ياد: (ان الله مع الصابرين)، واته: خودا له گه ل ئارام گراند ايه. دووباره به خوم گووت:

ئاره زوو، ئارام بگره، ئارام بگره. به خوم گووت: ئه م پرووخانه

بهسه، ئەمه ئامانجی دایکم نهبوو!

دوای ئەوه چووم سهیریکی جلهکانی دایکم کرد، پاش
ماوهیهکی زۆر، چوونکه هه‌رگیز دڵم نه‌هاتبوو سه‌یریشیان
بکه‌م، ئیتر چووم و سه‌یرم کردن و تی‌ر تی‌ر بۆنم کردن.

پاشان کۆم کردنه‌وه‌و خسته‌ ناو جانتایه‌کی گه‌وره‌، پاشان
نامه‌یه‌کم دۆزیه‌وه‌، به‌ خێرایێ نامه‌که‌م هێناو سه‌یرم کرد،
گووتم: ده‌بی ئەمه‌ چیبی! چی تی‌دا نووسرا‌ییت!

دواتر به‌هێواشی کردم‌ه‌وه‌، به‌ ده‌ست و خه‌ته‌ جوانه‌که‌ی دایکم
نوسرا‌بوو: بۆ کچی شیرینم ئاره‌زوو...

(پیش ئەوه‌ی برۆم و، جێتان بێلم دڵم خه‌به‌ری ئەدا، وه‌ک بلیی
شتی‌ک ئەهاته‌ ناو می‌شکم و پێی ئەگووتم زۆرت نه‌ماوه‌.

هه‌ر بۆیه‌ پێویست بوو ئەم نامه‌یه‌ت بۆ بنووسم، پێم گوتبووی:
گه‌ر منیش نه‌بم نابێ هیچ ده‌ستی‌کی ره‌ش بگاته‌ تۆ...

که‌واته‌ تۆ ئەبی له‌ کاره‌که‌ت به‌رده‌وام‌بی و کۆل نه‌ده‌ی، دڵنیام
خواسته‌کانی من و ئامانجه‌کانی خوشت به‌دی ده‌هینی،
کچه‌که‌م ئاره‌زوو، براکانت ئامانه‌تی تۆن. هه‌روه‌ها رێگا به‌
باوکت هاوسه‌رگیری بکات، چوونکه‌ تۆ شوو ئەکه‌یت و
براکانیشت ژن ئەهینن، له‌و کاته‌دا باوکت ته‌نها ئەمینێته‌وه‌!

بۆيە نابى ئەو تەنيا بى، پىۋىستە بىيىتە سىبەرى ئافرهتتىكى تر
و، ئافرهتتىك لە ژىر بالەكانى بحەسىتەو، بۆيە ھەرگىز رېگىرى
لى مەكە و، ئەم قسانە بە براكانىشت بگەينە.

ببوره كە نەمتوانى لەلات بىم ئەوكاتانەى سەركەوتن بەدەست
ئەھىنى، نەمتوانى بەردەوام بىم لە ناز ھەل گرتنت، نەمتوانى
نەوہكانم لە باوہش بگرم، كچە شىرىنەكەم، ھاوسەرگىرى بكە
و، با منالېشت ھەبى. ژيانىكى ئاسوودە بژىن رۆلەكانم،
سپاردەى خودا بن).

دايكم پېش كۆچ كەردنى ئەم نامەيەى بۆ جى ھىشتبووم.
زۆر زۆر گريام، چاوەكانم ووشك بوون لەگەل خويندەوہى
نامەكەدا، فرمىسك وەك باران لەچاوم ئەھاتە خواری!
ھەرگىز واتان لى ھاتووە نەتوانن نامە تەواو بكەن لەبەر زۆرى
فرمىسكەكان و لىلى چاوتان!

من ئەوہم بىنى لەگەل نامەكەى دايكم، بەسى جار تا ھەموويم
خويندەوہ!

ھەر فرمىسكەكانم كۆنترۆل ئەكرد، فرمىسكەكان ھىرشيا
ئەھىناوہ و، نامەكەم بۆ تەواو نەئەكرا!

ئاخر زۆر قورسە كەتۈ دوا نامە و دوا قسەكانى نزيكترين و
نازيرترين كەسى ژيانىت بخوينيەو... ئەو كەسەي:

رووناكيە...

هيزە...

متمانەيە...

خۇ راگريە بۇ ژيانىت...

قوربانىت بىم داىە گيانىم. ئيتىر ھەلسامە سەر پى و پەيمانىم بە
خۆم و بە داىكىمدا، كە قسەكانى بە جى بگەينىم و، رۇحى شاد
بىكەم لە گۆرەكەيدا. جەلەكانى داىكىم كىرد بەخىر بۇي و، پاشان
نامەكەم بۇ باوكىم و براكانىشىم خويندەو، بۇيە بە باوكىم
گووت ھاوسەرگىرى لەگەل ئافىرەتتىك بىكە، كە پىويستى پىت
ھەبى.

باوكىم گووتى: كچىم ھىچ ئافىرەتتىك جىگاي داىكت ناگىرئەو،
بەلام بۇ ئەم مەبەستە سەرەتا ئەچىم رۇوخسەت لە داىك و
باوكى ئەخوازىم، پىويستە رىز لە راى ئەوانىش بىگرم و
ئاگادارىان بىكەمەو، منىش گووتىم:

باشە باوكە گيان چۆنت پى باشە ئاوا بىكە.

ماللى باپىرىشىم رازى بوون، گووتيان: مادەم كچەكەمان واى پى

باش بوو، ئىمه نابىنه رېگر. گەر بۇ ئىوھش قورس بوو،
ئەتوانىن نەوھکانمان بھىننەوھ لای خۇمان. باوکىشم گوتبووی:
ئەوان یادگارى مەریەمن بۇ من، بۇ چرکەيەكىش لە خۇمیان
دوور ناخەمەوھ!

ئىتر ئەوھ بوو برپارماندا باوكم ژن بىننەتەوھ، باوكم كەسى
نەدەناسى بىرى لە كەس نەکردبویەوھ، ھەر بۆیە شەویك
دانىشتىن و گوتم: بابەگیان چى ئەللى بۇ دایكى بە سۆز،
خاتو نىعمەت؟

ئەوانىش بى كەس و بى لانەن، خانوویەكى دارپماوى خراپیان
ھەيە، بارودۇخیان نا لەبارە...

پىم باشە ئەو بخوازىت، باوکىشم رازى بوو، گووتى: ئەگەر ئىوھ
راتان لىبى، من كىشەم نىە.

ئەوھبوو لەسەر شەرى خواو سوننەتى پىغەمبەر، چوینە
خوازىبىنى نىعمەت خان بۇ باوكم.

سوپاس بۇ خوا. مالى باوكى و مالى خەزورانى مالى چاك
بوون، ئەوانىش بە ئاسانى رازى بوون، دواى ئەوھى زانىان
مالىكى چۆنىن، و پرسىارىشیان کردبوو.

منیش له گهډل نيعمهت خان زور تيکهل بووم، وهک هاورې
وابووين. ئيتر نه وه بوو رپو ره سميکي بچووکمان بو کردن و،
باوکم و نيعمهت خان هاوسهر گيريان کرد.

بو چهند هفتيه ک، من براکانم و خوشک و براکهي تریشم
له گهډل خوم بردن بو مالي باپيره م و، چهند هفتيه ک له لادي
ماينه وه. نهوکات پشوي هاوين بوو، بيرمه کرده وه: ماله که مان
زور بچووک بوو، ئيمهش بوينه هوت نه فهر، بويه خيزانيکي
قهره بالغمان لي ده رچوو بوو.

ئيتر چهند هفتيه که مان به خوشي له لادي به سهر برد و، دواتر
گهراينه وه.

رپوژلک داوام له پوره نيعمهت کرد، که خانووه کهي نه وان
بفروشين، تا کوو پرژه که ماني پي ته واوبکهين.

به مجورهش هه موومان سوودمه ند نه بووين له م کاره خهيره.
به لام نهو سهره تا رازي نه بوو، گووتي: نه م خانووه هي نه م
يه تيمانه يه، هي به سوز و عيسايه.

گووتم: من چاوم له ميراتي نه وان نيه، من نه مه وي به م ميراته،
داها تووي عيسا و به سوزيش رووناکتر بي...

ههستمه کرد ئه و پووره نيعمهتهی جاران نه مابوو، له گهڵ
هاوسه رگيره که زۆر گۆرا بوو، پيی گووتم:

ئاره زوو خان به قسهی خوش زهويه کهت له دهست دهرهينام،
ئهوجا نۆبهی خانوو هه کهيه!

ئه تهوی هه موو شتيک بۆ خۆت بهی و مناله کانی منيش ئاوا
بيليت هه. ئيستا ئه زانم ههر له بهر ئه م خانوو و يستت
هاوسه رگيري له گهڵ باوکت بکه م!

که ئه م قسانه ی ئه کرد، باوه رپم به گوپيه کانی خۆم نه ئه کرد!
که ئه م بيست هه موو ئه و چا کانه ی به رامبه رم کرد بوو، سڤي
بويه وه و، له جيی ئه وه گومانی خراپی خستبووه ميشکم، زۆر
دل تهنگ بووم...

راسته وخۆ چوومه دهره وه، گووتم: تا ميشکم تيک نه چووه، با
تۆزى برۆمه بهر دهرگا!

بينيم له سه ري کۆلان مالتيک خه ريکن کهل و په ل دائه به زينن
بۆ ناو ماله که، پيم سه ير بوو، خۆم بۆ نه گيرا و، چووم پرسيارم
کرد لييان، گووتم: ئيوه کين؟

گووتيان: ئيمه کرى چين، نيعمهت خان به کرى داويه تى به
ئيمه. گووتم: باشه، ئيتر رۆيشتم.

ماوهیه ک پی چوو، ئەمجاره گووتی: پارهی زهویه کهم دهویت،
ئەگەرنا ئەرۆم ئەیفروشم، چونکه زهویه که بهناوی ئەوهوه بوو،
گووتم: ئیستا پارهم نییه، تکایه وا مه کهن، زۆر پیی هیلاک
بووم، به زیرهکانی دایکم و پارهی رۆژانهی براکانم بینایه کهمان
بهرز کردهوه، تۆزێ رهحمت هه بێ...

من ئەمهوێ بۆ هه موومان ئەمه بکه، هه موومان ئەحه سیینهوه
لیی، ئیمه یه ک خیزانین، ههر تیینه گه یشت، بۆیه چوومه لای
باوکم و، گووتم:

باوک، کهمیک قسه له گهڵ ژنه کهت بکه، تیی بگهینه که من
نیازم چیه و چۆنه. ئەوه بوو میشکی باوکیشمی شووشتبوهوه!
باوکم گووتی: ئی کچم راسته کا، زهوی خویانه پیی بدهوه.

تۆ دوو رۆژی تر شوو ئەکهیت و، ئەچیته سه ر مال و حالێ
خۆت، واز له م به زمانه بییه، گووتم:

ئوه تۆ ئەلیی چی باوک؟! باوه ر ناکه م!

ههر به راشکاوی بلی تۆ زیادی له مال هوه و، تهواو. تۆ له بیرت
کردوه ئەمه خهونی دایکیشم بوو؟

گوتی من ئەم شتانه نازانم، ئیتر تاقه تی بۆله بۆلم نه ماوه، چی
ئهوێ بیده ری با له کوڵت بیتهوه...

ئەو شەو زۆر گریام، زۆر لەخودا پارامەو و، گووتم:
خودایە یارمەتیم بدە، بەس تۆم ھەیە، لە ئامانجەکم نزیکم،
بەلام خەریکە ئەم ئافرەتە دەم ھێنیتەو سەرەتا!
چیبکەم؟!

زۆر بیرم کردەو، ئێتر ناچار بووم داوای یارمەتی لە باپیرەم
بکەم، زۆریش پێم شەرم بوو، بەلام چارەبەکم نەبوو.
باپیرم ھێشتا میراتی دابەش نەکردبوو بەسەر منالەکانی، بۆیە
بریارمدا بچم داوای مافی دایکم بکەم، ھیچ چارەبەکی ترم
نەبوو...

کەوتمە رێگا بۆ مائی باپیرەم، بەو ھیوایە بگەم بەشتیەک.
ئێتر گەیشتم و داوای ھەوال پرسین لەیەکتەری، باپیرم گووتی:
کچم ئارەزوو، کاریکی باشت کرد کە ھاتی، من ئێتر پێویستە
ئەرکی خۆم بەجیبگەینم، من بریارم دا میراتەکە ھەرچی ھەمە
و نیمە بەسەر پۆلەکانم دابەشی بکەم، راستە مەریەمی کچم
نەماو، بەلام خۆ ئێو ماون...

ئەزانم پرۆژەشت لەبەر دەستە ئێتر کاتی ھاتوو بەشە میراتی
دایکت بدەم بەتۆ. لە دڵ خوشیان نەم ئەزانی چیبکەم، لەو
کاتەدا سوژدەیی شوکرانەم بۆ پەرەردیگاری مەزن برد.

پەرودىگارم لى كاتى گونجاو بە ھانامەو ھات، بى ئەو ھى
من يەك ووشە بلىم، كارەكەى بۇ چارەسەر كردم و پىكىھىنا!

ئىتر باپىرەم گووتى: دوو سەد مەتر زەوى ھى دايكتە، تۆش
براكانتى لى بىبەش مەكە.

ئەيفرۆشن، ئەيكەن بە خانوو، ئەيكەن بە باخچە، كەيفى
خۆتانە، ھا ئەو ھى تاپۆكەى.

دەستى باپىرم ماچ كردو، بە دلىكى خۆشەو ھەپرامەو ھى شار، كە
چوومەو ھى بىنم يوسف و ئىبراھىم بە غەمبارى لەدەرەو ھى
دانىشتبەون!

منىش گووتم: خىرە برا جوانەكانم!

چى بوو ھى؟

گووتيان: چى بىت دادە گيان، وەك ھەمىشە خاتوو نىعمەت
بىانوومان پى ئەگرى و ئەللى: بۇنى پىتان ناخۆشە، بىرۈنە دەرەو ھى
لە مال.

دادە شتىك بىكە، با مالى خۇمان ھەبى، چىتر تەھەممولى ئەو
ئافرەتە ناكەين، باوكمىشى خستۆتە ژىر دەستى خوى! بەس
ماو ھى دەرمان بىكات. منىش بەخەندەو ھى گووتم:

زۆرى نەماو ھى برا جوانەكانم، دەرگەين بە ئامانجى خۇمان.

هه والیکی نایابم پییه بۆ ئیوه! (میراتی دایکمم وەرگرت).

ئەمڕۆ باپیرەم پێیدام، بۆیە پێویستە قسەتان لەگەڵ بکەم، ئیتر
ئەوانیش هەناسە یەکیان هەلەمژێ و، گووتیان: سوپاس بۆ خوا.

گووتم: براکانم، پێویستە رێککەوین، ئیوه رازین زەویە کە
بفرۆشین و پرۆژە کە ی خۆمان تەواو بکەین؟

ئەوانیش گووتیان:

بێگومان دادە بە دل و بە گیان لەگەڵتین، بەس ئەبێ
چارە یە ک بۆ مەسە لە ی خانوو بدۆزیەو، ئەو ژنە بە ئاشکرا
ئەلێ برۆن. (براکانم لە نەنە وایە ک کاریان ئەکرد، شەوانە ش
ئەیان خویند).

گووتم: براکانم، ئێمە گەر بتوانین کرێی خانوو بدەین، ئەچینە
کرێ، بەلام جاریی باسی هیچ نە کەن لای کەس باشە، گووتیان:
باشە دادە گیان.

خاتوو نەعمەت زۆر لەخۆبای ببوو، کرێی خانووی وەر ئەگرت
و، هەمووی بەشتی بێ هوودە و پرو پووچ سەرف ئەکرد.

تەنانت جل و بەرگیشی بۆ منالەکانی نە ئەکری!

ئەبوا یە من بیانەم بۆ بازار و شتیان بۆ بکرم، ئینجا ئەشی
گووت: ئە یەوێ منالەکانم بۆ خۆی راکیشی!

دایمه به خراپه باسی ئە کردم لای باوکم، باوکیشم هەر لەسەر
منی هەل ئەپێشت، منیش هەر ئارامیم ئەگرت و، هیچ نا ئومێد
نەئەبووم لە پەحمی خودا.

من زمانی ئینگلیزی و عەرەبی و فارسیم باش ئەزانی، بۆیه
کاری وەرگێڕیم ئەکرد. کتێبم لەم زمانانەوه وەرئەگێڕا بۆ سەر
زمانی کوردی، بۆیه زۆر بەدوای کتێب و ئەم شتانه ئەگه‌پام،
لە پێناو ئەوهی چاکترین و باشترین کتێبه‌کان بۆ پۆله‌کانی
وولاته‌که‌م وەرگێڕم.

ئێتر ئەوه بوو دوا بپارم دا، زه‌ویه‌که‌م فرۆشت و پاره‌که‌م
دابه‌ش کرد، پاره‌ی زه‌ویه‌که‌مدا به‌ نیعمه‌ت خان و،
هه‌ندیکیشمدا به‌ پێشه‌کی خانووی کرێ، ئەوه‌ی تریشم دانا بۆ
مه‌سروفی بینایه‌که‌.

خانویکم هەر لەکوڵانی خۆمان گرت، بۆ ئەوه‌ی زۆر دوور نه‌بم
لە مائی باوکم، چونکه‌ به‌سۆز منی زۆر خوش ئەویست، به‌ داده
بانگی ئەکردم، زۆر په‌یوه‌ست بوو به‌منه‌وه‌.

شه‌ویک دانیشتم و بابه‌ته‌که‌م بۆ باوکم باس کرد، گووتم: من
خانووم گرتووه‌ باوکه‌. ئێره‌ زۆر بچوکه‌ شوینی هه‌موومان
نابێته‌وه‌، بۆیه‌ پێویست بوو ئێمه‌ بچینه‌ خانویه‌کی تر.

باوکم خۆی تووره‌ کرد و، گووتی:

فیربوی کاری سهر به خو ده که ی!

دواتر خه لکی چیم پی ئه لّین؟!

ئه لّین: مناله کانی فری داو ته ده ره وه...

گووتم: باوکه، واز له قسه ی خه لکی بینه، دواتر نیعمه ت خان بانگی ده ره وه ی کرد و، گووتی:

پیاوکه وازیان لی بینه، با برۆن خو ت نابینی ماله که چند بچووکه!

گووتی: ژنه که خانوویه ک کومه ل شتی پیویسته زۆر زه حمه ته بو ئه وان، ئه وه موو شته دابین بکه ن.

گووتی: ماده م بیریان له خان و کردۆته وه دیاره ئه و شتانه شیان پیده کری!

ئیتراوکه می رازی کرد، باوکه م هاته وه و، گووتی: باشه کچم، به دلی خو تان بکه ن.

هه ر نه یگووت: چیتان پیویسته؟ چیتان ده وی؟ چیتان ناوی؟ وه ک بلّی منالی ئه و نه بین!

له و کاته دا، ئه و ووته یه م بیر هاته وه که له کتّیه باپیره م دا

هاتبوو: ئافرهت چۆن منال پەروەردە ئەکات، ئاواش ئەتوانی
پیاویک پەروەردە بکات،

ئەتوانی پیاو وا لی بکات دلی بیی بە لۆکە، ئەشتوانی وای لی
بکا دلی بیی بە بەرد. رپیک وەک ئەوێ دایکم و ئەو ئافرهتە!

تا دایکم هاوسەری ئەو پیاو بوو، ئەم پیاو دلی لۆکە بوو،
کەچی ئیستا نەعمەت خان دلی ئەو پیاوێ کردوو بە بەرد!

نەک بو منالەکانی خۆی، بەلکوو بو کەسانی تریش دلی ئاوا
گۆرا بوو. بەلام من هەر بەو ئامانجەوێ دەجەنگام، تا هەموو
شتیک چاک بکەم و دلی پوورە نەعمەتیش بە دەست بیئم و،
تی بگەیهنم کە ئیمە یەک خیزانین لە پیناو منالەکان.

ئێتر بو ئەوێ ناخۆشی زیاتر دروست نەبی، باشتترین کار
ئەو بوو: لیکجوو دا بینەو.

ئێتر من و دوو براکەم مالمان گواستەو بو خانووی کرێ و،
لەوێ دەسمان بە ژیانیکێ نوێ کرد.

منیش وورده وورده له ئامانجەکەم نزیک ئەبومەو، هەموو ئەو
پارەیی لەبەر دەستمان بوو، لە بینایە کە سەرفمان کرد.

بەلام هیشتا هەندیک کاری دیکۆرات و جوانکاری ماوو،
ئەویش تیچووێ کێ تری ئەوێست..

ئەو مالەى بە كریمان گرت بوو، ھى مالئىكى دەولەمەند بوو،
كەوا مالەكەيان دەگواستەوہ.

خودا لئیان رازى بئى، گووتیان: ئەگەر شتەكانتان پئويستە
بەتاللى ناكەين، چوونكە ئيمە مالەكەمان بە كاملى نوئ
كردۆتەوہ.

گووتم: وەلا خيريشتان ئەگات، چونكە لە ئيستادا پارەيەكى
وامان لەبەر دەست نىيە، تاكوو پئداويستى ماللى پئى بكرين.
ئيتىر باش بوو، سوپاس بو خودا مالەكە رايەخ و كەوہنتەرو
ھەموو شئىكى تئدا بوو، ھەموويان بو ئيمە جيھيشت.
ئيمەش بە كەل و پەلەكانى ئەوان ژيانمان بەرئى ئەكرد...

لە كوئيايدا، سوپاس بو خودا بەھاوكارى ھەمووان، پرۆژەكەمان
تەواو بوو، ھەموومان تئيدا دەست بەكار بووين. ھەموو شتئىك
زۆر جوان بوو، تەنھا لە داىكىمى كەم بوو...

ئاواتەكانى داىكميشم بەدى ھيئا، براكانم چوونە سەر مال و
حالى خوئيان، من و ھيواش ھاوسەرگيريمان كرد و، بووينە
خاوەنى كچئىكى تەندرووست و جوانكىلە، ناويشمان لئنا
بەھەشت.

باوکم و پووره نیعمه تیش هاتن و، داوای لیبور دنیان لی کردم
و، لیم تیگه یشتن، ئەوانیش کچیکیان بوو، ناویان نا فیردهوس،
بههشت و فیردهوس هەر وهک و دووانه یهک وابوون.

من و هیوا هەر به وهنده نه وهستاین، به لکوو زۆر شوینی ترمان
ئاوه دان کرده وه و، پرۆژه ی خیرخوازیمان تیدا ئەنجامدا.

رۆژیک له کتیبخانه کهم بووم، خهریکی ریکخستنی کتیبه کان
بووم، بههشتی کچم هاته لام و، گووتی:

دایکه، میوانیک له باغچه که چاوه ریت دهکا، منیش گووتم:
کییه کچم؟

گووتی: ئافره تیکه، کچیکی بچووکی له گه له.

منیش چووم بۆ باغچه که، بینیم ئافره تیک له گه ل کچیکی
جوانکیله له وی دانیشتون، ئیتر لیان نزیک بوومه وه.

هه لسا یه سه ر پی و، گووتی: ئاره زوو، هەر به بینینی روخساری
و، چاوه ره شه کانی ناسیمه وهو، پر به دل گووتم: شه وبۆ گیان.

یه کترمان تووند له باوهش گرت و، له خوشیان ئەگریام.

دوای ته مه نیک دابران، هه ردوو کمان زۆر گوڤا بووین، به لام
ناسینه وهی شه وبۆ بۆ من زۆر ئاسان بوو.

سوپاس بۆ خوا، دووباره به هاوړیکه م شادبوومه وه.

شەوبۆ گووتى: ئارەزوو گيان، ھەوالىكى زۆر خۆشم پىيە بۆتۆ،
ئىمە بەيەكجارى ھاتووينەو ھە ر لىرەش دەمىنەو،
جاريكىتر لىك دانابريين.

منىش لە خۆشيان قسەم بۆ نە ئەكرا، شەوبۆ كچەكەى ناو
نابوو ئارەزوو. پىي گووتم: ھەركات سەيرى كچەكەم دەكرد،
رپوخسارە جوان و شيرىنەكەى تۆم دەھاتەو بەرچا، كە ھەر
وەك مانگ ئەدرەوشايەو، ئارەزوو گيان، ئەى مانگى
رپووناككەرەو ژیانى من.

پاش زالبوون بەسەر ھەموو ناخۆشەكان، بەرھەمى
ئارامگرتنەكەم زۆر بەجوانى بينى...

ئىوھش بينن، بينن بەرھەمى ئارام گرتن و، زالبوون بەسەر
كۆسپەكان چەند بەرھەمىكى جوانى دەبىت!

ھەرەك چۆن پەرەرىنەرمان پىمانى راگەياندووە و،
دەفەرمووئتن: (إن مع العسر يسرا)، واتە: بەراستى لە دواى
ھەموو سەختى و ناخۆشىيەك، ئاسانى و خۆشى دىت!

كەواتە، (قەت ھىوا لەدەست مەدەن و بى ھىوامەبن، چوونكە
ژيان بەبى ھىواو ئومىد نابىت و ناچىتەسەر).

(كۆتايى)

سوپاس و پېزانين:

سهره تا سوپاس بۆ خودای گه وره که تهمه نی پېبه خشيم، وه توانای پېبه خشيم بۆ نووسینی ئەم رۆمانه. وه سوپاس بۆ هاوسهره کهم که پالېشتم بوو. وه سوپاس بۆ برای زیده ئازيزو بهرېزم، کاکه عبدالعزیز، که زۆر پيمه وه ماندوو بوو.

وه سوپاس بۆ هاوړپي ئازيزم، به ناز گیانی خوشکی هاوسهره کهم، که زۆر هانی دام تا کوو پهره به تواناکانم بدهم. خودا پاداشتی هه موویان بداته وه...

قیان ئازاد

۲۳ ی ۲ ی ۲۰۱۹